

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

בפני כבוד השופטת רונית גורביץ

תובע/נתבע שכנגד ש.מ.ת"ז *****
עוה"ד פתחי שחאדה

נגד

נתבעת/תובעת שכנגד ט.מ.ת"ז *****
עוה"ד אילן קלמנוביץ

1

פסק דין

2

תביעות הדדיות בין בני זוג לשעבר.

3

תביעת לשון הרע כנגד האישה בגין הכפשות שנעשו בזדון בסך של 200,000 ₪.

4

תביעה שכנגד כספית ונזיקית בסך של מיליון ₪ בגין אלימות פיזית, בגידה פיננסית, בגידה עם

5

אישה אחרת, קריסת עסק האישה בשל נזק נפשי מתמשך שגרם לה, לשון הרע ונזקים נפשיים.

6

א- רקע עובדתי

7

1. התובע והנתבע בתביעה שכנגד הנו הבעל לשעבר (להלן **ייקרא: "התובע"**) והנתבעת

8

והתובעת בתביעה שכנגד (להלן **תיקרא: "הנתבעת"**) הנם יהודים, אזרחי ישראל, אשר

9

נישאו זל"ז ביום 14.9.1988 והתגרשו ביום 18.5.2015 בבית הדין הרבני בחיפה.

10

11

2. לצדדים שני ילדים משותפים מנישואיהם, ג.מ (בנם הבכור בגיר יליד 1990) ו-י.מ (בן

12

הזקונים יליד 1993 בגיר אף הוא).

13

14

3. במשך חייהם המשותפים התגוררו הצדדים ב-*****. התובע הנו מהנדס ובעל חברה

15

בתחום ההיי-טק. ואילו הנתבעת הנה קוסמטיקאית עצמאית.

16

17

4. העניינים הרכושיים בין הצדדים התנהלו בבית הדין הרבני.

18

ביום 9.8.2018 ניתן פסק דין של בית הדין הרבני בחיפה בכל הנוגע לרכוש הצדדים. ביום

19

15.10.2018 הוגשו ערעורים ע"י הצדדים לבית הדין הרבני הגדול בירושלים. ביום 29.3.2019

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

1 ניתן פסק דין מטעם בית הדין הרבני הגדול ובו נדחו הערעורים בעניין שווי החברה, שווי
2 בית הצדדים, דמי שימוש והכתובה, בית הדין הפנה הבהרות לביה"ד הרבני האזורי במספר
3 נושאים ספציפיים.

4

5

ב- גרסת התובע

6 5. התובע טוען כי מאז שהגיש נגד הנתבעת את תביעתו לגירושין בבית הדין הרבני החלה
7 הנתבעת במסע השמצות כנגדו העולות כדי פרסום לשון הרע בזדון. לטענתו כבר ביום
8 6.9.14 הגישה הנתבעת כנגדו תלונת שווא במשטרה, ותלונתה זו בעצמה, הנה לשון הרע.
9 לאחר שחרורו ממעצר בעקבות אותה תלונה, לא חזר לבית המשותף, והנתבעת פנתה אליו
10 במכתבים וביקשה סליחה והאשימה את בנם המשותף ג.מ. במצבם. הנתבעת אף פנתה לדיין
11 ביה"ד כדי לנסות להשפיע על חזרתו לבית.

12

13 6. לדבריו בדיון שהתקיים בבית הדין ביום 18.5.15, ניסתה הנתבעת להפחידו ופיזרה חומר על
14 הכיסא בו היה אמור לשבת. בית הדין שם ליבו לכך ומנע הישיבה וקבע כי מדובר בניסיון
15 לכישוף מסוג "שחור" ונקבע סידור גט עוד לאותו היום. לאחר סידור הגט, החלה הנתבעת
16 להשמיצו תוך ביזויו בשל בעיות פסיכיאטריות שהיו לו בעברו.

17

18 7. לטענתו הנתבעת שלחה מסרונים לחבריו ובני משפחתו של התובע, לכל מי שהיה לה קשר
19 עמו וקשור אף לתובע. התובע ציין כי הנתבעת שלחה מסרונים לחברו א' תוך ציון כי התובע
20 מסובך עם יחידת להב 433. כן שלחה לאחיו מסרון ובו מכתב אשר לטענתה הפיצה לכל
21 הגופים עמם התובע עובד. הנתבעת אף שלחה לו מסרון על כך שהתובע חולה נפש
22 (סכיזופרניה) וכי הוא בדרכו לכלא על הלבנת הון וזיוף דוחות מס הכנסה. הנתבעת שלחה
23 מסרונים גם לאחייניתו של התובע, גב' נ.מ. ומסרונים לאנשים נוספים חברים ובני משפחה
24 של התובע.

25

26 8. התובע טוען כי גם לו עצמו שלחה הנתבעת מסרונים מאיימים, משמיצים ופוגעניים, צעקה
27 עליו לעיני כל במסדרונות בית הדין הרבני וירקה עליו. הנתבעת אף פנתה לבת זוגו הנוכחית,
28 גב' א.פ. א', באמצעות מכתב ובו תיארה מצבו הרפואי של התובע דאז וצרפה מסמכים
29 רבים אותם ציין התובע בכתב תביעתו (סעיפים 19.1-19.11). התובע חשב כי בכך יסתיימו
30 הטרדות הנתבעת אך התבדה שכן נוכח לדעת כי היא מעוניינת להזיק לו מבחינה עסקית
31 ואישית.

32

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

9. לדברי התובע במעשיה עברה הנתבעת עבירת לשון הרע בהתאם לסעיפים 1,3 ו-4 לחוק. ובהתאם לסעיף 7 (ג) יש לחייבה בכפל הסכום המינימלי ללא הוכחת נזק. כן מבקש התובע מבית המשפט לעשות שימוש בסעיף 9 לחוק ולאסור על הנתבעת כל פרסום במדיה שהיא לגבי התובע ולגבי טענותיה על ההליך המשפטי בין הצדדים.
10. התובע הגיש כתב הגנה לתביעה שכנגד ובו טען כי דין התביעה להידחות על הסף בשל מעשה בית דין/השתק עילה/השתק פלוגתא שכן בית הדין הרבני נתן פסק דינו ואף הוגש ערעור לבית הדין הרבני הגדול בנוגע לטענותיה של הנתבעת. כתב התביעה לטענתו קנטרני והוא ממשיך את התעללותה כלפיו. כל התביעה שכנגד – למעט סעיפים (33-44 לתביעה שכנגד) נדונו על ידי בית הדין רבני.
11. לדברי התובע בית הדין הרבני בפסק דינו דחה את כל טענותיה של הנתבעת, למעט הטענה כי הוא בגד בה עם אישה אחרת ועל קביעה זו שנקבעה במרומז בעמוד האחרון של פסק הדין (כאשר נדחתה תביעתו לדמי שימוש) הגיש התובע ערעור לבית הדין הרבני הגדול שכן זו טעות. התובע טוען כי כל טענותיה של הנתבעת (לרבות העלמת כספים ואלימות כלפיה) נדונו בבית הדין הרבני וקיים לגביהן "מעשה בית דין". התובע טוען כי הנתבעת היא שהשתמשה כלפיו באלימות שהגיעה לשיא ביום הדיון כאשר פיזרה חומר על כיסאו. לטענת התובע אין לבית משפט זה הסמכות לדון בטענות התובעת (למעט בטענת לשון הרע) כאשר בית הדין הרבני דחה חלקם ועל חלקם האחר תלוי ועומד ערעור בפני ביה"ד הרבני הגדול.
12. התובע מכחיש את טענות הנתבעת בנוגע לתביעתה ללשון הרע. בנוסף טען להתיישנות באשר לחלק מהאירועים שהעלתה הנתבעת. לדבריו גם כיום ממשיכה הנתבעת במסע איומים ולשון הרע כנגדו. התובע ביקש לדחות התביעה שכנגד ולחייב הנתבעת בהוצאות מוגדלות תוך דגש על העלמת עובדות מהותיות לרבות ההליך שהתנהל בביה"ד הרבני וכן שימושה לרעה בהליכי בית המשפט.
- ג- גרסת הנתבעת**
13. בכתב ההגנה טוענת הנתבעת כי התובע הסתיר ממנה ומילדיהם המשותפים במזיד את הכנסותיו הגבוהות משך השנים וכן בגד בה עם אישה אחרת ודיבר אודותיה לשון הרע עם משפחתו וחברים משותפים. בנוסף טענה כי התובע לא יכול היה להתמודד עם בנו הבכור אשר נטל סמים ולכן איים על הנתבעת שיעזוב הבית. הנתבעת התחננה לתובע שיישאר וניסתה למנוע עזיבתו את הבית (הוציאה בגדים ממזוודתו) ולדבריה אז תקף אותה התובע

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 60974-02-18 ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 31919-10-18

- 1 והיכה אותה באגרוף בפניה. הנתבעת התקשרה למשטרה והשוטרים מצאוה חבולה בפנים.
2 הנתבעת ביקשה מהשוטרים שלא להגיש תלונה כיוון שרצתה "שלום בית", אך המשטרה
3 מכוח סמכותה החליטה לעצור את התובע בשל הסימנים. לדבריה פנייתה למשטרה הייתה
4 כדין בשל התקיפה ואין מדובר בלשון הרע.
5
6 14. הנתבעת לא הכחישה כי שלחה מכתבים לתובע כדי לשכנעו לשוב לבית ולדבריה המכתבים
7 לא סותרים את זכותה וחובתה לפנות למשטרה בשל התקיפה. הנתבעת לא הכחישה פנייתה
8 לבית הדין (במכתב אישי) וטוענת כי גם אם נאמר לשון הרע הדברים נהנים מהגנת סעיף
9 15(5)(א) לחוק איסור לשון הרע. הנתבעת הכחישה טענת התובע לגבי כישוף "שחור" וטענה
10 כי על פי עצת רבנית פיזרה חומר מרגיע ומעשיה באולם חוסים תחת הגנת סעיף 15(5)(א)
11 לחוק. הנתבעת טוענת כי לתובע אכן קיימות בעיות פסיכיאטריות וכי לא הציג כל אסמכתא
12 לכך שהחלים.
13
14 15. הנתבעת הודתה כי שלחה מכתבים ומסרונים. כך למשל, הודתה כי שלחה למר א.פ.
15 מסרונים וטענה כי הוא חבר שלה ואלו דברים סבירים שנאמרים בין חברים בנסיבות ואין
16 בהם משום לשון הרע. הנתבעת טענה כי לתובע שני אחים וכי לא ציין לאיזה אח שלחה
17 מכתב ולא צרף אסמכתא, ולכן הכחישה זאת. לאחר מכן, הודתה הנתבעת כי שלחה מסרון
18 לאחיו של התובע, י, וכי אמירתה שהתובע "חולה נפש" נהנית מהגנת "אמת הפרסום"
19 (סעיף 14) ולמעשה אחיו היה אף נוכח בעת אשפוזו של התובע בבית חולים *** וידע על מצבו. כן
20 טענה כי דבריה לאחיו לגבי בגידתו של התובע, גם הם אמת, וחוסים תחת הגנת תום הלב.
21 באשר לאמירותיה ל"י באשר להלבנת ההון וזיוף דוחות מס טוענת הנתבעת כי זו אמת על פי
22 ידיעתה ועל סמך קביעותיו של ר"ח כהן שהוגשו לתיק בבית הדין הרבני וכי יש עניין
23 לציבור בפרסום זה שכן מדובר בעבירות מס. בנוסף, טענה כי מעולם לא שלחה מכתב או
24 מסרון לגוף עמו עובד התובע או לאנשים שעבד עמם וכי המכתבים והמסרונים נשלחו רק
25 לחברים ובני משפחה.
26
27 16. הנתבעת הודתה כי שלחה מסרון לאחיינית התובע, גב' נ.מ. אולם לדבריה, אמירתה כי
28 התובע "חולה" ידועה לנ.מ. שכן המשפחה דיברה על כך בנוכחותה, וכן האמירה חוסה תחת
29 הגנת "אמת הפרסום" (סעיף 14 לחוק). גם האמירה לגבי הבגידה הנה אמת וחוסה תחת
30 הגנת תום הלב. אמירתה לגבי כך שהתובע "נוכל ורמאי" הנה אמת כיוון שהתובע הסתיר
31 ממשפחתו במכוון את הכנסתו הגבוהה ופגע ברווחת המשפחה. הנתבעת טוענת כי דבריה
32 באשר לכך שתפרסם בטלוויזיה את האמת, נאמרו עקב סערת רגשות וכי לא פרסמה מעולם
33 באמצעי תקשורת כלשהו אודות כך דבר. לדבריה, אין באמירותיה משום לשון הרע ולמצער
34 יש לה הגנה מכוח החוק על אמירתם. הנתבעת הודתה כי שלחה לתובע שני מכתבים.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 לדבריה במכתב הראשון אין כלל לשון הרע והמכתב השני של שכנתה מציג עדות אופי חיובי
2 אודותיה. המסרונים ששלחה לתובע לא מאיימים ומשמיצים אלא הם דברי אמת שנאמרו
3 מדם ליבה לאור הבגידה של התובע והסתרת ההכנסות שלו ממנה במשך שנים וכי הם
4 נשלחו אליו בלבד ומשכך לא מהווים "פרסום". לדבריה, התקרית במסדרון בית הדין
5 הייתה חד פעמית, ולאחר שהתובע קינטר אותה כי הוציאה הבן מהבית.
- 6
7 17. באשר למכתבים ששלחה לא.ת. ולצ.ק., טוענת הנתבעת כי אלו מכתבים שכתבה לחבריה
8 כמקובל בין חברים בשעת צרה ואין בהם אמרה כנגד התובע שעולה לכדי לשון הרע, וכי
9 זכותה לשוחח עם חברים על עניינים המטרידים את נפשה. כן הודתה כי שלחה מכתבים
10 לזוגתו של התובע, גבי א', אך טענה כי ניסתה להגן עליה מפני התובע כדי שלא תיפגע כמוה,
11 וגם הדברים הכתובים במכתב חוסים תחת הגנת "אמת הפרסום". לטענתה, את ההוכחה
12 לכך שכל פרסומיה אמת תוכיח בכתב התביעה שכנגד. סיכומו של דבר, ביקשה הנתבעת
13 לדחות את תביעת לשון הרע כנגדה.
- 14
15 18. כתב התביעה שכנגד הוגש בשל אלימות פיזית כנגדה וכנגד בנס ג.מ., וכן בשל בגידת הבעל
16 בה והסתרת הכנסותיו ממשק הבית המשותף במהלך הנישואין. לדבריה התובע גרם לה
17 לנזק נפשי ולקריסת העסק שלה, וכן פגע בשמה הטוב בשל לשון הרע כנגדה. בתביעתה
18 מפרטת הנתבעת את אירוע התקיפה כנגדה ביום 6.9.2014, ולאחר מכן את בגידת התובע
19 בה לראשונה בשנת 2010 כשעזב הבית לטובת מאהבת. בהמשך התובע לגרסתה נתקף
20 בדיכאון ואושפז בב"ח ***** ואז שב לביתם שם היא טיפלה בו במסירות ובנאמנות, אולם
21 לאחר מכן שב לתקוף אותה מילולית ולהמריד את כולם כנגדה ואמירותיו אלו הן לשון
22 הרע.
- 23
24 19. עוד טענה הנתבעת כי התובע הסתיר ממנה את הכנסותיו במשך כל תקופת הנישואין לרבות
25 בין השנים 2008 לשנת 2014 ("התקופה הקובעת"). לגרסתה קיים פער משמעותי בין שכרה
26 לעומת שכר התובע. לדבריה הכנסתו הממוצעת לחודש (נטו) הייתה 24.3 אלף ₪. הוא
27 הסתיר את הכנסותיו ותרם לתא המשפחתי רק 6,000 ₪ בממוצע לחודש, וטען כל העת כי
28 אין לו כסף והחברה בקשיים. הנתבעת הפנתה לשיחות טלפון ומפגשים עם בני משפחתו של
29 התובע וחבריהם המשותפים שבהם הושפלה ובזותה ובשל כך לטענתה נגרמו לה נזקים
30 נפשיים. כן טענה כי התובע בייש אותה עת טען כי שיקרה בנוגע להכאתו אותה וטען כי זו
31 הייתה האשמת שווא. גם אמירתו בבית הדין הרבני כי היא זרקה את בנם מהבית פגעה בה
32 וביזתה אותה.
- 33

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

20. אליבא דנתבעת, חלה החמרה נפשית במצבה החל משנת 2010. ומצבה החמיר מאוד לאחר גילוי המסמכים כאשר התברר לה כי התובע הסתיר ממנה כספים במשך כל נישואיהם. בשל נזקיה הנפשיים לא יכלה לעבוד ולתפקד והעסק שלה נפגע. עילות התביעה שכנגד הנם: הפרת הסכם הנישואין על ידי התובע בשל בגידתו בה, ביצוע עוולת רשלנות שכן אדם סביר ונבון לא היה נוהג כך ובוגד, ביצוע עוולה של הפרת חובה חקוקה בשל הבגידה העולה כדי פגיעה "בכבוד האדם", קל וחומר כאשר לא הייתה לו עילת גירושין.

21. הנתבעת טוענת כי עילות התביעה העומדות לה בשל הסתרת הכנסותיו הגבוהות של התובע הן עוולת התרמית (פקודת הנזיקין) ועוולת הגזל (פקודת הנזיקין), הפרת הסכם הנישואין (חובת נאמנות בין בני זוג) והפרת חובת נאמנות של שותף על פי פקודת השותפויות - בהסתרת הכספים פעל התובע בניגוד לסעיף 29 לפקודת השותפויות ולא היה נאמן לנתבעת. עוד בקשה לחייב התובע בפיצויים בגין תקיפתה (עוולת התקיפה) ובשל פרסום לשון הרע. הנתבעת פרטה בטבלה את הנזקים שנגרמו לה מן התובע (כולל אובדן ההכנסות) והעריכה את נזקיה בסך של מיליון ₪.

ד- המתווה הנורמטיבי

22. בתביעה על-פי חוק איסור לשון הרע עלינו לבחון ארבעה מרכיבים:
א. האם הדברים שפורסמו הם בגדר לשון הרע?
ב. האם בוצע פרסום בפועל?
ג. האם עומדת לנתבע אחת ההגנות המנויות בחוק איסור לשון הרע?
ד. במקרה שבוצע פרסום ולנתבע לא עומדת הגנה, מהו שיעור הפיצוי שיש להעניק לתובע?

23. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק" או "חוק איסור לשון הרע") קובע כדלקמן:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג

מצדם

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו.

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,

במשלח ידו או במקצועו....".

24. בסעיף 14 לחוק איסור לשון הרע – מופיעה הגנת "אמת דיברתי". הסעיף קובע כך:

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

1 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע, תהא זו הגנה טובה שהדבר שפורסם היה אמת,
2 והיה בפרסום עניין ציבורי. הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו של פרט
3 לוואי שאין בו פגיעה של ממש".

4
5 25. סעיף 13 עוסק בפרסומים מותרים וקובע כך:

6 לא ישמש עילה למשפט פלילי או אזרחי –

7 (5) פרסום ע"י שופט, חבר של בית דין דתי, בורר, או אדם אחר בעל סמכות
8 שיפוטית או מעין שיפוטית על פי דין, שנעשה תוך כדי דיון בפניהם או
9 בהחלטתם, או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד, שנעשה תוך
10 כדי דיון כאמור;

11 ה- דיון והכרעה

12
13 ה-1 האם הפרסומים של הנתבעת עולים כדי לשון הרע

14
15 א. מסרוניים שנשלחו למר א.פ. (תצהיר עדות התובע סומן כ-ת/20):

16 "...יצאתי מעבדות לחירות...לאחר שישנתי עם פרעה 28 שנים...הבחורה המסכנה
17 שאיתו חושבת שהיא מצאה מלאך עם מכרה זהב...חחח...אבל בקרוב מאוד היא תדע
18 מי הוא באמת.."

19
20 "עם צו גילוי מסמכים שנתן לי בית המשפט אני והחוקר הכלכלי שלי עלינו על כל
21 מעשיי הנוכלות והרמאות שלו.."

22
23 "היי א.פ...התקשרתי לש.מ ואמרתי לו...כל החיים בגדת בי, גנבת והסתרת מימני
24 כספים.."

25
26 "בקרוב מאוד היא תדע מי הוא באמת...אני לא אתן לו לרמות יותר אף אישה כמו
27 שהוא רימה אותי כל החיים..."

28
29 "כעת הוא מסובך עם בתי משפט וגם יחידת להב 433 נכנסה לתמונה...הוא בדרך
30 לכלא על הלבנת הון והברחת כספים לחול הוא לא דמיינ שאעלה על כל מעשיי
31 הנוכלות והרמאות שלו. יש בידי את כל תדפיסי הבנקים וההוכחות...הסוף שלו לא
32 יהיה טוב..."

33
34 ב. מסרוניים שנשלחו לגב' ל'. (תצהיר עדות התובע-סומן כ-ת/21):

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

1 כל הזמן, העצבים שלו רופפים מאד הוא לוקח 8 כדורים ביום, 3 מהם כדורים
2 פסיכיאטריים הגורמים לו לתפקוד מיני ירוד ביותר, בקיצור הוא אפס במיטה ולך
3 מגיע אריה במיטה..."

4
5 "ובמהלך הויכוח התעצבן עלי ובהתקף זעם תקף אותי והיכה אותי בפני...מצ"ב דו"ח
6 משטרתי, ולך כמובן סיפר שקרים...בעקבות צו לגילוי מסמכים...עלינו על כל הנוכחות
7 הרמאות ומעשי הזימה, תיכנון מבוקר ומתוכנן היטב של הברחות כספים וזכויות
8 המגיעים לי...לאור כל הממצאים האלה עורכי הדין שלי הגיעו למסקנה אחת עגומה
9 ביותר ש.מ נוכל פיננסי שרימה גנב ועשק אותי כל החיים ובנוסף בגד בי עם המאהבת
10 עוד בשנת 2010. הוא נוכל שפל ביותר אליה ומסוכן מאד...בתוך תוכו הוא מפלצת,
11 חולה נפש. לאחר עזיבתו מצאתי מתחת למזרון של המטה בחדר השינה את הספר
12 שהוא החביא ממני והיה קורא בסתר שם הספר סערת נפש שבו מסופר על בעיות של
13 פיצול אישיות וסכיזופרניה, תפתחי את העיניים....."

14
15 "הוא רימה גם את מס-הכנסה הוא רימה ועשק אותי כל החיים הוא בגד בי עם אישה
16 אחרת... הוא מרמה גם אותך!!! ואני בטוחה שבעקבות יציאתי לתקשורת יגיעו עוד
17 תלונות מנשים נוספות שהוא ניצל אותן...הוא רץ לכל מיני מיסטיקנים ופותרות
18 בקלפים...וגם את הולכת למתקשרות ולאסטרולוגיות-הכל אני יודעת! ש.מ לא יראה
19 אור יום במשך חודשים רבים והוא יאושפו להרבה מאד זמן זה יהיה עונשו מבורא
20 עולם...אני לא אנוח ולא אשקוט אני אהפוך כל אבן בחולות עד שהצדק ייצא לאור!!
21 הסוף שלו לא יהיה טוב!!!..... לפי כל האמור לעיל האדון הנכבד בדרך לכלא על
22 הלבנת הון ושבוש הליכי משפט".

23
24 "א' את כבר האישה ה-3 שהוא מצליח לרמות ולהוליך שולל, אני בטוחה שבעקבות
25 הופעתי בתוכניות הטלוויזיה בכל הערוצים ובתקשורת יגיעו עוד נשים...אני הקמתי
26 אגודה בשם לישון עם האויב אני מרצה ומנחה נשים כיצד לזהות גברים נוכלים
27 ומתחזים על מנת שאף אישה נוספת לא תיפגע וכל זאת בהתנדבות...אני התפטרתי
28 מהם אבל הם לא יתפטרו ממני לעולמים-כל החיים ארדוף אותם על כל העוול
29 והאשמות והסבל שנגרמו לי...בקרב מאוד הסיפור שלי יפורסם בלאישה בעיתון את
30 ובכל עיתון ועיתון ברחבי המדינה-על מנת שאף אישה נוספת לא טיפול ברשתו של
31 המתחזה הנוכל והבוגד בשם ש.מ "

(כל ההדגשות שלי - ר.ג.)

33

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 26. במכתבה השני של הנתבעת (בכתב יד) לבת זוגו של התובע כתבה הנתבעת (תצהיר גב' א.פ.
2 סומן כ- א'2) כי היא כותבת מכתב נוסף בשל מסר שקיבלה מאמה בחלום המבקש להציל
3 את א' מן התובע. הנתבעת טוענת במכתבה זה כי הגיע אליה מידע לפיו התובע אמר שהוא
4 נמצא עם גב' א' "רק בשביל סקס" וכי היא "מזייפת אורגזמות כדי לפצות אותו". ושוב
5 הזהירה כי הוא מסובך עם רשויות המדינה וכי היא מתריעה בפניה כי התובע ילקח מביתה
6 באזיקים (על ידי שוטרי להב 433) והדבר יגרום לה בושה בפני מכריה. כן טענה כי הוא צפוי
7 להיות בכלא ל-4 שנים בשל הלבנת הון וכי יש לו חשבונות בנק בשוויץ ובגרמניה. לאחר
8 המכתב השני ביום 20.2.19 הגישה גב' א.פ. תלונת משטרה (א'3).
9
- 10 27. המסרונים והמכתבים שנשלחו לאנשים אלו ובכללם לבת זוגו הנוכחית של התובע הנם בגדר
11 האשמות קשות כנגד התובע בעלות גוון פלילי המייחסות לו עבירות חמורות של הלבנת הון,
12 זיוף, מרמה ושיבוש הליכי משפט. עוד האשימה הנתבעת את התובע בבגידה בה ובאלימות
13 כנגדה והגדירה את התובע כ-"אלים ומסוכן". הנתבעת אף רשמה להם כי התובע הוא
14 "חולה נפש" וסיפרה לבת זוגו כי הוא נוטל תרופות פסיכיאטריות ועל בעיותיו הרפואיות
15 הנוספות, כאשר אין חולק כי יש במסירת המידע משום פגיעה בפרטיותו. הנתבעת אף לא
16 חסכה במילים פוגעניות באשר לתפקודו המיני של התובע.
17
- 18 28. האשמות אלו מטילות דופי בתובע ומאירות אותו באור שלילי ביותר בעיני חבריו (צ' וא')
19 ובפני בני משפחתו (גב' ל' אחות התובע) ומעל לכל בפני בת זוגו (גב' א.פ.) אשר אליה נשלחו
20 במצורף למכתב הראשון גם שלל מסמכים אישיים של התובע
21
22 (11 המסמכים המפורטים בכתב התביעה בסעיף 19) וביניהם למשל מכתב של יחידת סיוע,
23 קבלה מטעם הפסיכיאטר ד"ר רוזנצוויג, דוח משטרה, צילום דלת של בנם לצד כיתוב בכתב
24 ידה של הנתבעת כי התובע עשה כן בזעם כיוון שאינו נוטל כדורים פסיכיאטריים והופך
25 לאלים (ראה נ/3).
26
- 27 29. הנתבעת טענה בסיכומיה (סעי' 74-75) כי טענת התובע שצרפה מסמכים רפואיים למכתב
28 שנשלח לגב' א.פ. (סיכומיו בסעיף 51) "אינה אמת בלשון המעטה", וכי תצהירה של גב' א.פ.
29 לא מגלה כל מסמך רפואי.
30 אין בטענתה זו ממש, והינה בגדר רצון להתנער מהתוצאות המשפטיות של ניסיונה להשפיל
31 את הנתבע. אומנם לא צורף מסמך רפואי רשמי המפרט את בעיותיו של התובע אך ברור
32 מאליו הוא שאם צורפה קבלה של פסיכיאטר על שם התובע, הרי שהוא נדרש לטיפול. כך
33 גם צירוף המסמך מטעם יחידת הסיוע אשר בו נכתבו דבריה של הנתבעת לגבי בעיות
34 בריאות הנפש הקשות של התובע חושף את מצבו הבריאותי של התובע ופוגע בפרטיותו.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1
2 30. סעיף 1 (1) לחוק איסור לשון הרע (קובע כי כל פרסום שעלול להשפיל אדם בעיני הבריות או
3 לעשותו מטרה לשנאה לבוז או לעג הנו לשון הרע. סעיף 1 (2) קובע כי לשון הרע ייחשב גם
4 פרסום אשר נועד לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסות לו.
5 הנתבעת בחקירתה הנגדית (פרו' 16.2.20 עמ' 9) הודתה בפרסום ובשליחת המסרונים
6 לארבעה אנשים אשר העידו בדיון (ובכללם בת זוגו של התובע). מטרת הנתבעת באמירותיה
7 במכתבים ובמסרונים להשפיל את התובע ולשים אותו ללעג ולקלס בעיני חבריו, משפחתו
8 ובת זוגו. התנהגויות ותכונות אופי אשר יוחסו לו (נוכל, רמאי ובוגד) במכתבים ובמסרונים
9 נועדו לבזותו.
10
11 31. מלבד המסרונים והמכתבים שנשלחו ושגובו בתצהירים של האנשים אליהם יועדו, הוצגו
12 מסרונים נוספים ששלחה הנתבעת לאנשים נוספים. על אף שהנתבעת בסיכומיה צמצמה
13 מבחינתה את אמירותיה לארבעה אנשים בלבד (סעי' 4) בפועל היא שלחה אף לאחייניתו של
14 התובע **גב' נ.א** מסרונים רבים (ת/22) משמיצים ודומים עד מאוד למסרונים שנרשמו לעיל.
15 הנתבעת אף הודתה בכתב ההגנה כי שלחה מסרונים לגב' נ.א. לאור האמור אינני מקבלת
16 את טענת הנתבעת בסיכומיה כי מדובר בפנייה מצידה אך ורק לארבעה אנשים אלא פרסום
17 לשון הרע הופנה למעגל נרחב יותר.
18 במסרונים לנ.א ציינה : **"ש.מ חולה מאוד...והמשפחה מחפה עליו...כעת הוא מסובך עם**
19 **בתי המשפט וגם הבריאיות שלו רופפת...שנים רבות הוא סחר במניות בבורסה והסתיר**
20 **ממני רווחים...החוקרים שלי עלו על מעשי הנוכלות...".** "היי נ'...בטח אבא שלך אמר
21 לחסום אותי חחח...הוא לא יכול להתמודד עם האמת...זה בסדר...כי בקרוב מאוד אני
22 אספר בטי.וי את כללל האמת מי זה ש.מ האמיתי כל המדינה תדע איזה נוכל רמאי ושקרן
23 הוא".
24 מכתב נוסף שהוצג נשלח בדואר **למר י.א** אחיו של התובע (ת/23) המתגורר באשדוד ואליו
25 צרפה הנתבעת את מכתבה לתובע מיום 5.10.14 ואת המכתב לשכנה. ואולם אלו עוסקים
26 יותר במערכת היחסים מול הבן והתמודדות עימו והקריאה לתובע לשוב הביתה.
27 מכתב נוסף נשלח לטענת התובע לחבריו ר' וא' (ת/25). ואולם המכתב לא קריא, לא נושא
28 את שמותיהם כנמען, לא צורף אישור מסירה, לא הוגשו תצהירים מטעמם והם לא נחקרו.
29
30 32. הנתבעת העלתה בסיכומיה מספר טענות, אשר לדבריה בגינן אין להחשיב את אמירותיה כ -
31 "לשון הרע". לשיטתה יש לבחון את עצם קיומו של לשון הרע באופן אובייקטיבי ולבחון את
32 השפעתו או זיקתו להערכה לה זוכה הפרט בעיני הבריות ולא להתחשב אך בתחושת העלבון
33 הסובייקטיבית של הנפגע. לדברי הנתבעת מחקירת עדי התובע (בני משפחתו, חבריו ובת
34 זוגו) עולה כי הם מכירים את התובע שנים רבות ונוכח ידיעתם כי מתנהל הליך גירושין

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 כואב בין התובע לנתבעת, הרי שאמירותיה והפרסומים שביצעה לא פגעו בהערכתם את
2 התובע. הנתבעת אף ציטטה מדברי בת זוגו של התובע, גב' א.פ. אשר העידה בחקירתה כך
3 (פרו' עמ' 5): "היא אומרת שהוא רמאי ונוכל וחולה נפש, אני לא מאמינה למילה שהיא
4 אומרת אני מכירה את הבן אדם ויודעת עם מי אני נמצאת". על משפט זה חזרה הנתבעת
5 כחוט השני בסיכומיה.
6
- 7 33. בפסק דין אשר אוזכר על ידי הנתבעת הלכת "עיתון הארץ" (ע"א 723/74 הוצאת עיתון
8 הארץ בע"מ נ' חברת החשמל לישראל בע"מ) נקבע אומנם כי יש לבחון באופן אובייקטיבי
9 את השפעת לשון הרע על ההערכה לה זוכה הנפגע, ברם בסיפא נקבע בנוסף כי: "עת באים
10 לבחון מה משמעותם של דברים בעיני הקורא הסביר הרגיל, אין בדרך כלל חשיבות לכך מה
11 הייתה כוונתו של המפרסם. כן אין להביא ראיות בקשר לשאלה מה המשמעות שאותה
12 ייחס קורא רגיל או סוג קוראים זה או אחר לפרסום ואין צורך בשמיעת עדויות ביחס
13 לשאלה כיצד הובנו דברי הפרסום, אלא בית - המשפט הוא שישקול את הדבר."
14
- 15 34. הנתבעת טענה כי דבריו של התובע בתצהירו מוכיחים כי בני משפחתו ידעו על היותו סובל
16 מדיכאון, ולכן אין באזכור העובדה כי הוא סובל ממחלת נפש לכל הבריות משום לשון הרע
17 כלפיו. הנתבעת הסיקה זאת מסעיף 24 לתצהיר התובע, בו טען כי למרות שאובחן כסובל
18 מדיכאון המשיך לתפקד היטב וכי אדם שאינו בן משפחתו לא יכול היה להבחין במחלתו.
19
- 20 35. פרשנותה זו של הנתבעת אינה יכולה להתקבל על הדעת. תביעת לשון הרע מתבססת גם על
21 מסרונים ששלחה הנתבעת לחבריו של התובע (שאינם בני משפחתו). אומנם התובע ציין
22 בתצהירו כי רק בני משפחתו היו עשויים להבחין במחלתו, אולם אין כל אינדיקציה לכך
23 שאחות התובע, גב' ל' אכן הבחינה במחלתו ובשינוי שעבר. אדרבא גב' ל' העידה בחקירתה
24 כי לא ידעה כלל אודות האשפוז של התובע (ראה פרו' עמ' 4). למעלה מכך, אציין כי אדם
25 המאובחן כסובל "ממחלת נפש" ואושפז בבית חולים המטפל בפגועי נפש עדיין מוצמדת
26 בימינו סטיגמה שלילית בציבור הרחב. על כן גם אם בן משפחה הבחין בשינוי התנהגותי
27 ובדיכאון ממנו סובל התובע, עדיין אין זה אומר כי הוא מסיק שהמצב החמיר עד כדי
28 אשפוז של התובע בגין כך ואיבוד שליטה, ומשום כך חשיפת הבריות לכך, לטעמי מהווה
29 פגיעה בפרטיותו של התובע.
30
- 31 36. לאחר ששקלתי הדברים, הגעתי לכלל מסקנה כי האמירות הקשות שנכתבו במסרונים
32 ובמכתבים שנשלחו לבת זוגו של התובע מכילים הכפשות והם מבזים ועולים בעיני כל
33 "קורא סביר" לכדי לשון הרע כמשמעותו בחוק.
34

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 37. הנתבעת אינה יכולה לצטט מדברי בת זוגו של התובע בדיון (אשר מנסה להגן עליו ולתמוך
2 בו) ולקבוע כי הערכתה של בת הזוג לתובע לא נפגעה או ניזוקה עקב הדברים שהובאו
3 לידיעתה ממכתביה אליה. תחושותיה הסובייקטיביות של בת הזוג ודעתה האמיתית על
4 המידע המכפיש אינן ידועות לנו וכך גם מה תהיה השפעתן לעתיד לבוא על מערכת יחסיהם.
5 כמו כן, העובדה כי חבריו של התובע (אליהם נשלחו מסרונים) נמצאים עמו בהכרות ארוכה
6 וחשופים להיותו בהליך גירושין לא מפחיתה מחומרת הפרסום המכפיש. גם מערכת יחסים
7 ארוכת שנים עלולה להיפגע מקריאת השמצות שהופנו כנגד התובע. כמו כן איני מקבלת
8 את התירוץ כי מדובר בהליך גירושין "מכוער", ומשכך הותר הרסן, וניתן לטעון ולהכפיש
9 את הבעל לשעבר ככל העולה על הדעת.
10
- 11 38. טענה אחרת שהועלתה על ידי הנתבעת בסיכומיה (סעי' 16-24) הינה כי הביטויים הכלולים
12 באמירותיה הנם בגדר "שפת רחוב" או "גידופים" ומשכך אינם "לשון הרע". הנתבעת
13 ציטטה פסיקה ענפה בעניין זה, הקובעת בין השאר, כי ביטויים כגון "נוכל", "פסיכופט",
14 "נבלה", אינם מחמיאים מביעים כעס וטרפוניה אך אינם עולים כדי לשון הרע. בעניינינו לא
15 מדובר בהשמצות שנאמרו בעל פה ובסערת רגשות רגעית כמו בפסק הדין שהובא על ידי
16 הנתבעת כדוגמא (ת"א 16294/08) אשר עוסק במריבה בין שכנים ובגידופים שנאמרו בעידנא
17 דריתחא. אלא בעניינינו מדובר במכתבים מתוכננים וארוכים (שנשלחו על ידי שליח) בהם
18 תואר בפרוטרוט פרטים שונים אודות התובע רווי הכפשות השמצות ומבזים (כגון נוכל,
19 רמאי, בוגד) ונטען כי נעשו על ידו עבירות פליליות ומתנהלות כנגדו חקירות. לפיכך
20 התנהלות הנתבעת לא חוסה תחת הגנה זו.
21
- 22 39. התובע העיד ארבעה אנשים שהנתבעת יצרה עמם קשר בהודעות, טלפונים ובמכתבים.
23 חזרה על עצמה בכל העדויות שנשמעו העובדה כי כולם הוטרדו מפנייתה של הנתבעת
24 אליהם וניסו לחסום אותה מליצור עמם קשר (לעיתים ללא הצלחה)
25 ובמקרה של גב' א.פ. אף הוגשה תלונה במשטרה.
26 **גב' מ.ל. (ל')** העידה כדלקמן (פרו' 16.2.2020, עמ' 4): "...אני רק שמעתי ממנה שהיא טיפלה
27 בו שהוא היה מאושפז והיא טיפלה בו והוא יישב בכלא, הוא ישלם על זה, הוא הצהיר על
28 הצהרת הון הצהרה לא נכונה, הוא יגמור בכלא", היא גם שלחה לי מסרונים, התנתקתי
29 ואני לא רוצה לשמוע יותר".
30 **מר א.פ.** העיד כדלקמן (פרו' 16.2.2020, עמ' 4-5): "היה שלב שחסמתי, היו שיחות ומסרונים
31 ובאיזשהו שלב החלטתי אחרי שעניתי לה כמה תשובות שלא מצאו חן בעיניה וקיבלתי
32 מסרונים חזרה וחסמתי". מר א.פ. אף העיד בהמשך כי לא היה מגדיר את מערכת היחסים
33 בינו ובין הנתבעת כחברים" ואמר: "...מה זה חברים? החברות שלי היא עם ש.מ...." הדבר
34 חזר על עצמו גם בעדותו של מר צ.ק. אשר העיד כך לגבי מהות הקשר בניהם (עמ' 5): "היית

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 חבר ש.מ, דרכו הכרתי אותה, היינו פעם אחת במסעדה ביחד, היינו אצלה בבית כן, מעולם
2 לא הייתי חבר שלה אבל, לא היה שום שיח איתה, הייתה אשתו של חבר זה הכל". גם הוא
3 העיד על הטלפונים וההטרדות מצד הנתבעת כלפיו וטען כי ניסתה להיפגש עמו ובשיחותיה
4 הכפישה את שמו של התובע "על ימין ועל שמאל" גם לאחר שחסם את הנתבעת התקשרה
5 אליו מטלפונים חסויים.
- 6 **גב' א.פ.** תיארה בעדותה כך (עמ' 5-6): "...היא לא מפסיקה להשמיץ אותי בכל מיני
7 מקומות....הגברת שלחה לי מכתבים לבית, מתחת לדלת שליח, עשתה לי כישופים כי היא
8 אובססיבית אליו, עד שהגשתי תלונה במשטרה....." בהמשך עדותה נשאלה: "בסעיף 4
9 לתצהירך את טוענת ש.ט.מ פיזרה חומרי כישוף ליד ביתך, מתי זה היה?" והשיבה: "זה היה
10 יום לפני יום כיפור, זו הייתה הפעם הראשונה, לפני כשלוש שנים בערך, ראיתי מלא שחור
11 שנראה כמו פרג שאלתי את הבנות אם נשפך או נזרק הן אמרו שלא, ואז ש.מ אמר לי זו
12 היא בטוח כי היא עשתה את זה בבית הדין הרבני וזה קרה לפחות 4 פעמים".
13
- 14 40. **סיכומו של דבר, אני פוסקת כי פרסומים אלו לשני חבריו, לאחותו, לבת זוגו ולבני**
15 **משפחתו של התובע, המאשימים אותו בעבירות פליליות שמעורבות בהן יחידת להב 433**
16 **ורשות המיסים חשיפת פרטיו האישיים לרבות מסמכים רפואיים ומשפטיים חסויים**
17 **וההשמצות כלפיו הינם בגדר פרסומים מכפישים שעולים כדי הוצאת דיבתו של התובע**
18 **רעה.**
19
- 20 ה- 2 **האם לנתבעת עומדות הגנות מכוח חוק איסור לשון הרע**
21
22 **האם יש אמת בפרסום**
23
- 24 41. לאור קביעתי כי אמירות הנתבעת עולות כדי פרסום לשון הרע כלפי התובע, הרי שיש לבדוק
25 האם הנתבעת חוסה תחת הגנות העומדות לה מכוח חוק איסור לשון הרע.
26
- 27 42. טענתה העיקרית היא כי עומדת לה הגנת "אמת הפרסום" אשר קבועה בסעיף 14 לחוק.
28
- 29 43. **סעיף 14 לחוק לשון הרע** קובע שני תנאים מצטברים, וכי באמיתות הפרסום לא די:
30 "ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק כוללת שני יסודות. **היסוד הראשון** נוגע למידת האמיתיות
31 של הפרסום המהווה לשון הרע. **היסוד השני** נוגע למידת העניין הציבורי שבאותו פרסום.
32 קיים הבדל מהותי בין שני היסודות, היסוד הראשון הוא עובדתי בעיקרו והוא נוגע
33 להשוואה בין הפרסום לבין המציאות העובדתית. היסוד השני עוסק בשאלה, האם קיימים
34 לפרסום יתרונות חברתיים המצדיקים אותו, למרות לשון הרע שבו. שאלה זו היא שאלה

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 ערכית בעיקרה, והיא מוכרעת על ידי בית המשפט בהתאם למדיניותו השיפוטית. חשוב
2 לזכור כי שני חלקיה של הגנת סעיף 14 הם חלקים מצטברים ובהתקיים האחד בלעדי רעהו,
3 לא יהיה בכד כדי להועיל לנתבע. (ספרו של א. שנהר בעמודים 215 ו-216).
- 4
5 44. נטל ההוכחה בטענת "אמת דיברתי" מוטל על הנתבעת. מידת ההוכחה הנדרשת עומדת
6 ביחס ישיר למידת חומרתו של תוכן הפרסום (ע"א 89/04 ד"ר נודלמן נ' נתן
7 שרנסקי [פורסם בנבו] (ניתן ביום 04.08.08); ע"א 670/06 הוצאת עיתון הארץ נ' מזרחי,
8 פ"ד מא (2) 169 (1987)). בפסיקה נקבע כי כשמדובר בתביעה שיש בה טענות והאשמות
9 במעשים פליליים, על הטוען לכך שמדובר בפרסום דברי אמת להביא ראיות בעלות משקל
10 משמעותי ביותר התואמות את חומרת ההאשמות. וכך נקבע בהלכת זיקרי (ע"א 475/81
11 זיקרי נ' כלל [פורסם בנבו: 26.02.1986]: "הצד שעליו רובץ הנטל להוכיח עובדות המטילות
12 על יריבו סטיגמה של ביצוע עבירה פלילית, חייב לעשות זאת באמצעות ראיות בעלות
13 משקל רב וכבד יותר ממה שדרוש במשפטים אזרחיים רגילים".
- 14
15 45. אבחן להלן האם הנתבעת הוכיחה כי קיימת לה הגנה זו על פי החוק.
16 לטענת הנתבעת אמירותיה בנוגע ל"בגידה הפיננסית" של התובע נהנית מהגנת "אמת
17 הפרסום". לשיטתה היא פירטה בכתב התביעה שכנגד את כלל טענותיה העובדתיות
18 הנוגעות לעניין זה הוצאות למשק הבית ואי שיתוף בסך של 18,300 ₪ מהכנסתו החודשית.
19 בעוד הכחשתו של התובע הייתה כללית מדיי ובניגוד לתקנות ועל כן יש בה משום הודאה
20 שבשתיקה. ולכן לגרסתה התובע ראוי לביטויים שנאמרו כלפיו שכן הוא גנב מממנה כבת
21 זוגו ושותפתו לחיים כספים.
- 22 לטענתה הגנת "אמת הפרסום" עומדת לה אף לגבי טענותיה בנוגע לבגידה של התובע בה
23 עם אישה אחרת. לדבריה התובע לא הכחיש הבגידה ואך טען כי נפלה טעות בעניין זה
24 בהחלטת בית הדין הרבני אשר פסק כי: "הבעל עזב את הדירה מרצונו ובחר להתגורר עם
25 המאהבת. כל טענות הבעל בדבר התנהגותה של האישה שגרמו לו לעזוב את הבית נדחות על
26 הסף. אין לבית הדין ספק שהבעל עושה מעשה זמרי ומבקש שכר כפנחס". ערעורו של
27 התובע לבית הדין הרבני הגדול נדחה, ועל כן מדובר בהחלטה חלוטה החל עליה השתק
28 פלוגתא.
- 29 לטענתה הגנת "אמת הפרסום" עומדת לה אף לגבי טענותיה כי הוכחה על ידי התובע. הדוח
30 המשטרתי מאותו האירוע מצביע על כך, וחזקה על המשטרה כי היא יודעת לאבחן אירועי
31 תקיפה. לפיכך טענתו כי מדובר בלשון הרע ובתלונת סרק אינה נכונה.
- 32 לטענתה הגנת "אמת הפרסום" עומדת לה אף לגבי טענותיה כי התובע ביצע עבירות מס.
33 בסיכומיה (סעי' 79-82) טענה הנתבעת כי רו"ח מטעמה קבע כי התובע ביצע עבירות מס
34 בחוות דעתו וכי יש עניין לציבור בחשיפת עברייני מס. לשיטתה העובדה שביה"ד הרבני

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 הסתמך על רו"ח שמונה מטעמו לא רלוונטית לגבי עבירות המס שבוצעו לפי חוות דעתו של
2 מומחה מטעמה.
3
- 4 46. התובע הכחיש באופן כללי את טענותיה של הנתבעת בכל הנוגע לבגידה הפיננסית ולעבירות
5 המס אך בד בבד ציין (בסעיפים 26-21, 4, 6) כי קיים פסק דין של בית הדין הרבני (ת/14)
6 אשר מהווה מעשה בית דין ו/או השתק עילה ו/או השתק פלוגתא בכל הסוגיות הללו
7 שאושר בית הדין הרבני הגדול. (ת/18). בנוסף, בכתב התשובה דחה את טענות הנתבעת
8 לעבירות מס והדגיש כי חוות דעתו של רו"ח מטעמה לא נתקבלה ובית משפט לא בחן את
9 חוות הדעת או מינה מומחה לבדיקתה. ומשכך יש לדחות טענתה.
10
- 11 47. הכרעה בטענות הצדדים ביחס לתחולת השתק ומעשה בית דין נדרשת לא רק בתביעה ללשון
12 הרע של התובע אלא אף בתביעה שכנגד של הנתבעת באשר לבגידתו הפיננסית בה בהיותה
13 אחד הגורמים הנטענים לנזקים הנפשיים שלה (סיכומי נתבעת סעי' 95). הנתבעת טענה כי
14 ההליכים בבית הדין הרבני לא מהווים מעשה בית דין לתביעה שכנגד. לדברי הנתבעת
15 ההליכים בבית הדין עסקו בגירושין והיו תחת המטרייה של חוק יחסי ממון בין בני זוג,
16 אולם תביעתה עוסקת בעוולות והפרות מכוח דיני נזיקין, חוזים ושותפויות שבוצעו על ידי
17 התובע כנגד הנתבעת בזמן הנישואין והם אינם בסמכות בית הדין. הנתבעת הסבירה
18 בסיכומיה כי הליך התביעה שכנגד עוסק בהכנסותיו החודשיות של התובע שלא נצברו
19 לנכסים משותפים ולא היו חלק מחלוקת הרכוש המשותף שנצבר על ידי הצדדים למועד
20 הגירושין בלבד (סעי' 106-112 סיכומי נתבעת).
21
- 22 48. הדוקטרינה של "מעשה בית דין" מושתתת על עקרון סופיות הדיון, ובמסגרתה אפשר
23 להבחין בשני כללים עיקריים: "השתק עילה" ו"השתק פלוגתא". השתק עילה מקים
24 מחסום דיוני בפני כל תביעה נוספת בשל אותה העילה, ובלבד שהתביעה נדונה לגופה
25 והוכרעה על-ידי ערכאה מוסמכת. על הטוען לקיומו של השתק עילה, להוכיח, בין היתר,
26 קיומה של זהות בין בעלי הדין או חליפיהם. באין זהות בין הצדדים לא יתקיים ההשתק
27 האמור, גם אם עסקינן בתובע זהה בשני המקרים. עם זאת, במקרה כזה עשוי להתקיים
28 השתק פלוגתא בסוגיה ספציפית (ע"א 1041/97 סררו נ' נעלי תומרס בע"מ, פ"ד נג(1) 642,
29 649 מול ב'-ג'). המלומדת ד"ר נינה זלצמן עמדה בספרה "מעשה בית דין בהליך האזרחי" על
30 האבחנה שבין "השתק העילה" ל"השתק הפלוגתא" –
31 "ניתן אם כן לומר כי השתק עילה והשתק פלוגתא הינם שני ענפים שונים של כלל מעשה
32 בית דין, המבטאים אותו רעיון ומבוססים על אותם שיקולים. ההבדל ביניהם הוא
33 שהאחד מקים מחסום דיוני לפני כל תביעה נוספת בשל אותה עילה שמוצתה בפסק דין

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 קודם, בין שזכה התובע בפסק דין ובין שתביעתו נדחתה, בעוד האחר מקים מחסום דיוני
2 לפני כל אחד מבעלי הדין המבקש להתדיין שוב באותה פלוגתא שנדונה והוכרעה בפסק
3 דין קודם, גם כאשר מבוססת ההתדיינות השנייה על עילת תביעה שונה".
- 4 49. באשר להשתק עילה, יסודותיו בשלושה תנאים מצטברים: (א) בשני ההליכים העילה זהה;
5 (ב) בהליך הראשון הכריע בית-משפט מוסמך בתביעה לגופו של עניין; (ג) בעלי-הדין או
6 חליפיהם זהים בשני ההליכים. ראו נ' זלצמן, **מעשה בית דין בהליך אזרחי** (התשנ"א), בעמ'
7 29 (להלן: "**זלצמן**").
- 8
- 9 50. בענייננו לא חל "השתק עילה" שכן אומנם עסקינן באותה מערכת עובדות ואותם צדדים
10 לתביעה אולם עילות התביעה שכנגד מתבססות על דינים שונים. בבית הדין הרבני ביקשו
11 הצדדים להכריע באיזון משאבים ברכוש המשותף עד מועד הקרע ואילו הנתבעת תובעת על
12 נזקים נפשיים שנגרמו לה כטענתה מבגידתו הפיננסית - הכנסות החודשיות של התובע שלא
13 נצברו לרכוש משותף ושלא הוכנסו לטובת משק הבית ומבגידתו עם אישה אחרת ומבססת
14 תביעתה על עילות מתחום דיני חוזים ונזקין.
- 15
- 16 51. עם זאת קיים בענייננו השתק פלוגתא אשר מקים מחסום דיוני לנתבעת לשוב ולהתדיין
17 בשאלות עובדתיות שכבר נדונו בין בעלי-הדין בהתדיינות קודמת: הבגידה הפיננסית
18 הבגידה של התובע עם אישה אחרת והתלונה למשטרה, והתקיימו לגביהם ארבעת התנאים
19 שנקבעו בפסיקה (רע"א 682/07 **לב לבייב נ' שמעון גילר** [פורסם בנבו]; וכן פנינה זלצמן,
20 **מעשה בית דין בהליך האזרחי**, עמ' 142) - הפלוגתא העולה בכל אחת מההתדיינות היא
21 אכן אותה פלוגתא, על רכיביה העובדתיים והמשפטיים. קוים דיון בין הצדדים באותה
22 פלוגתא במסגרת ההתדיינות הראשונה, ולצד שנגדו מועלית טענת השתק בהתדיינות
23 השנייה היה יומו בבית-המשפט ביחס לאותה פלוגתא. ההתדיינות הסתיימה בהכרעה
24 מפורשת או מכללא של בית-המשפט באותה פלוגתא, בקביעת ממצא פוזיטיבי, להבדיל
25 ממצא הנובע מהיעדר הוכחה. ההכרעה הייתה חיונית לצורך פסק-הדין שניתן בתובענה
26 הראשונה.
- 27
- 28 52. הפלוגתאות נדונו בתביעות שהוגשו בבית הדין הרבני האזורי בחיפה (תיק 1001859/3)
29 ובערעור בבית הדין הרבני הגדול בירושלים (תיק מס' 1192450/1). התביעות (ת/1-תביעה
30 גירושין כרוכה, ת/3-תביעה רכושית מטעם הנתבעת), עסקו בכל סוגיית הרכוש בין הצדדים.
31 הועלתה כל מסכת העובדות הנצרכת לעניין זה וכלל הטיעונים המשפטיים. לבית הדין
32 הרבני הוגשו שלוש חוות דעת של מומחים בעניין הפיננסי, רו"ח כהן מטעם הנתבעת (העתקי
33 חוות דעתו והערותיו לחוות דעת רו"ח המומחה מסומנים כ-ג/19, א/19, ב/19, ג/19),

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 60974-02-18 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 31919-10-18

- 1 רו"ח של החברה שהוגשה על ידי התובע ורו"ח וקנין שמונה על ידי בית הדין (ת/4-חוות
2 דעתו המפורטת של רו"ח וקנין). הנתבעת העלתה בפני בית הדין את שאלת הברחת הכספים
3 והסתרת ההכנסות במהלך החיים המשותפים ועבירות המס והציגה בפני בית הדין את כלל
4 המסמכים שהוצגו אף בהליכים אלו, שכן בלעדיהם לא יכול היה רו"ח המומחה שמונה
5 לערוך חוות דעתו נאמנה (נ/8-דוחות רווח והפסד של עסק הנתבעת, נ/9- הכנסות התובע,
6 נ/10- הכנסת התובע מדיבידנדים, נ/11- הוצאות התובע למשק הבית, נ/12-אישור בנק
7 לאומי על סגירת חשבון התובע).
- 8 מומחה ביה"ד הרבני השיב על שאלות הבהרה של הנתבעת באופן מפורט והתייחס באופן
9 ספציפי לטענות שהועלו אף בתביעה שכנגד דן בעניין משיכת הדיבידנדים, שווי החברה
10 ובכלל זה טענת הברחת הכספים לחברת קומפרטס. רו"ח וקנין אף התייחס לבקשת
11 הנתבעת לתקן את שיעור האיזון כך שיהיה על פי יחס אחר (הנתבעת דרשה 70% עבורה)
12 (ראה: ת/6- שאלות הבהרה שנשלחו מטעם הנתבעת [חברת לידרס ייעוץ וניהול] לרו"ח
13 וקנין, ת/7-תשובות רו"ח וקנין לשאלות הנתבעת). רו"ח וקנין אף נחקר שלוש פעמים אודות
14 חוות דעתו (ראו: ת/8, ת/9, ת/10) בדיונים שהתקיימו בפני בית הדין ביום 22.3.2017,
15 6.9.2017 וכן ביום 31.12.2017. הנתבעת קבלה את יומה בבית הדין להוכחת כלל טענותיה.
16
- 17 53. ההתדיינות בביה"ד הרבני הסתיימה בהכרעה מפורשת באותה פלוגתא ובקביעת ממצא
18 פוזיטיבי שלא בוצעה הברחת כספים במהלך חיי הנישואין.
19
- 20 הברחת הכספים על ידי התובע נדונה מפורשות בפני בית הדין הרבני (ת/33-ת/34) ונבדקה
21 על ידי רו"ח מומחה (ת/35).
- 22 בפסק הדין מיום 29.8.2018 (ת/14) אומצה חוות דעת המומחה מטעם ביה"ד וזאת על אף
23 שהובא בפניו דו"ח האקטואר של הנתבעת על כלל השגותיו אף לעניין עבירות המס להן
24 טענה.
- 25 גם בסיכומי הנתבעת לבית הדין הרבני הגדול הועלו שוב טענות להברחת כספים (ת/16)
26 בסכום של 12 מיליון שקלים ובית הדין הרבני הגדול ציין כי עניין זה כבר הועלה בדיון בבית
27 הדין ורו"ח הסביר כי הסכומים חושבו במסגרת סעיף "עודפים" בשווי החברה הכול
28 כמפורט בפסק דינו מיום 29.3.19. כמו כן ראוי לציין כי בית הדין קבע כי הנתבעת היא
29 שהעבירה כספים לחשבונה הפרטי (כספי פיצוי בגין תאונת דרכים) ולא נתנה לתובע את
30 חלקו.
31
- 32 ראה גם הדיון שהתקיים בבית הדין הרבני ביום 31.12.2017 (עמ' 12 סע' 385-381) הנתבעת
33 טענה בזו הלשון: "בעניין רקע אישי הייתי נשואה לו 28 שנה אני מעולם לא עבדתי היה לי

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 עסק והייתי מגדלת את הילדים-הנה מכתבים איזה אימה אני ומסתבר שרק שהוא העלים
2 ממני כספים אמרו לי שהבעל שלך שווה הרבה כסף. הוא בשנת 2010 סגר את כל החשבונות
3 לא לפני שהוא רוקן אותם" בית הדין השיב כך: "ב"כ עשה עבודה נהדרת ולא השאיר פינה
4 לכן אילו היה מקום לחשוב מה שאת טוענת הם היו מעלים זאת".
5
6 גם עניין הבגידה של התובע עם אישה אחרת הועלה בפני בית הדין הרבני האזורי וכך לגבי
7 התקיפה בגינה הוגשה תלונה למשטרה.
8 בעניין בגידת התובע עם אישה אחרת, נקבע כי התובע עזב את הדירה כדי להתגורר עם
9 המאהבת וכי אין ספק כי הבעל עושה מעשה זמרי ומבקש שכר כפנחס. בשל הבגידה
10 הנטענת נדחתה תביעת התובע לדמי שימוש ובית הדין הרבני אף ציין בדיון מיום
11 31.12.2017 כי "אילו לא היה איזון היית מקבלת כתובה" (עמ' 13 לפסק הדין).
12
13 ולגבי התלונה במשטרה, קבע בית הדין כי הנתבעת הגישה תלונת סרק כנגד התובע והודתה
14 בכך וכי התובע ישב במעצר על לא עוול בכפו.
15
16 54. טענות הנתבעת לבגידה פיננסית ועבירות המיסוי נדחו על ידי מומחה בית הדין הרבני
17 שאומצה חוות דעתו בפסק הדין. בית הדין התרשם כי התובע בגד בנתבעת עם אישה אחרת.
18 בית הדין קבע כי התלונה שהוגשה על ידי הנתבעת למשטרה הייתה תלונת שווא. על כן,
19 מתקיים השתק פלוגתא בכל הסוגיות. ובאשר לפרסום הנתבעת אודות הבגידה הפיננסית
20 ועבירות המיסוי שביצע התובע לא עומדת לה הגנת "אמת הפרסום".
21
22 **האם יש עניין ציבורי בפרסום הבגידה**
23
24 55. הנתבעת נחקרה לגבי הבגידה עם אישה אחרת (עמ' 7-9) ועמדה על כך שהתובע בגד בה
25 פעמיים וסירבה להיכנס לפרטים לנוכח טענתה כי כך נקבע בפסק הדין של ביה"ד הרבני.
26 הגנת "אמת הפרסום" עומדת לנתבעת לכאורה בעניין בגידת התובע בה עם אישה אחרת
27 וזאת לאור הכרעת בית הדין הרבני בעניין זה, אולם יש לבדוק האם הרכיב השני של "עניין
28 לציבור" מתקיים שכן אלו שני תנאים מצטברים להקמתה של הגנה זו.
29
30 56. הנתבעת טענה כי אמירותיה כוונו לקבוצה מצומצמת של חברים וקרובי משפחה. היא
31 שיתפה אותם במצוקתה הנפשית בעקבות הכעס הרב והתסכול על הבגידה שחוותה.
32 לטענתה המרחב של משפחה וחברים קרובים הנו המקום בו יש לאפשר לנבגד לבטא את
33 תחושותיו ולפרוק אותם, והדבר לא מהווה לשון הרע. התובע טען מנגד כי תכלית

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 הפרסומים של הנתבעת היו להכפישו וללעוג לו והם נעשו כלפי בני משפחתו של התובע שהם
2 אינם משפחתה לאחר הגירושין.
3
- 4 57. על פי הפסיקה, בכדי ליהנות מן ההגנה שבסעיף 14 לחוק שומה כי יהיה בפרסום עניין
5 ציבורי, קרי, שהציבור בתור שכזה מעוניין בפרסום ואין די בכך שלפרטים המרכיבים את
6 הציבור ישנו עניין לדעת את הפרטים שפרסמו. בספרו של א. שנהר "דיני לשון הרע" (עמ'
7 231-232) נקבע כי: "כאמור ככל שהמידע נוגע יותר לענייניו האינטימיים של אדם, כך
8 ייטה בית המשפט פחות להכיר בעניין הציבורי שבפרסומם. נראה כי לא ניתן להגדיר
9 באופן נוקשה מהם הנושאים האינטימיים ביותר שלגביהם זכאי אדם להגנה מוגברת. עם
10 זאת ניתן ללמוד על מהותם של נושאים אלה מחוק הגנה הפרטיות וממוסכמות חברתיות.
11 ממקורות אלו ניתן להסיק, כי הנושאים האינטימיים ביותר, הראויים להגנה מיוחדת,
12 יכללו את חיי האהבה, המשפחה והמין של אדם, את מצב בריאותו, את המעשים שהוא
13 עושה ברשות היחיד ואולי גם את מצבו הכלכלי. ענייניו האינטימיים של אדם אכן זכו
14 בפסיקה להגנה מוגברת. כך למשל פסק בית המשפט השלום בעניין אחד, כי לא היה "עניין
15 ציבורי" בפרסום פרטיו של סכסוך אישי בין בעל לאשתו. " (הדגשה שלי, ר.ג.)
16
- 17 58. ובעניינינו לא עלה בידי הנתבעת להוכיח את האלמנט השני והמחייב בחוק לגבי קיומו של
18 "עניין לציבור" באשר לבגידה של התובע עם נשים אחרות ומצבו הבריאותי (אשפוז ונטילת
19 כדורים פסיכיאטריים). אין כל ספק כי הפרסומים של הנתבעת נעשו ממצוקה ומתסכול
20 אישי שלה, אך אין בכך כדי להפחית מחומרת החשיפה של פרטיו האינטימיים ביותר של
21 התובע וההשפלה הכרוכה בכך.
22
- 23 59. תחושותיהם של עדי התובע צ' וא' היו כי הנתבעת איננה חברה אלא אשת חברים, ועל כך
24 בעצם מבוסס הקשר ביניהם. ולראייה הם העידו מטעם התובע וחיזקו את תביעתו כנגדה.
25 גם אחות התובע גב' מ' ואחייניתו נ' הן קרובות משפחתו של התובע ולאחר הגירושין הן
26 אינן רואות בנתבעת עוד כבת משפחה קרובה. כך גם לא היו לנתבעת שום קשרי חיבה או
27 יחסים עם בת זוגו של התובע, גב' א.פ. המכתבים ששלחה לבת זוגתו של התובע מציפים
28 ומעלים לא רק תסכול וכעס אלא ממש כוונה לגרום נזק לתובע ולחתור תחת מערכת
29 היחסים בין הצדדים. אשר על כן, אני קובעת כי הפרסום בעניין בגידת התובע עם אישה
30 אחרת אינו "עניין ציבורי" והוא נוגע לענייניו הפרטיים והאישיים ביותר של התובע ולכן
31 אינו חוסה תחת הגנת סעיף 14 לחוק.
32

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

1 60. באשר לפרסום ביחס "לבגיידה הפיננסית" ועבירות המס לא הוכחו שני הרכיבים של סעיף
2 14 לחוק. הנתבעת לא הוכיחה את הרכיב הראשון בהגנת "אמת הפרסום" - מאחר ובית
3 הדין הרבני דן בהם ולא מצא את טענותיה כנכונות. על כן, הגנה זו אינה עומדת לנתבעת.
4
5 הנתבעת למעשה עשתה דין לעצמה וביססה את תביעתה שכנגד על חוות דעתו של רו"ח כהן
6 בעוד בית הדין הרבני לא קיבל אותה ודחה את בקשתה לשינוי זהות האקטואר. למעלה
7 מכך אציין כי אם הייתה הנתבעת כה משוכנעת בכך שפסק הדין של בית הדין הרבני לא
8 שלל את טענותיה לעניין עבירות המס, מדוע לא פנתה לרשויות החוק (משטרה, רשות
9 המיסים ורשם החברות) כדי שיבדקו את טענותיה. הנתבעת הודתה בחקירתה הנגדית כי
10 האשמה זאת היא בדיה שנאמרה מתוך כעס כלפיו ("ש. אז להב 433 זה שקר?
11 ת. בעלמא, לא דנים אדם בשעת כעסו....האיש הזה היה כל עולמי (בוכה) הייתי כמו שפחה
12 בבית, הוא היה כמו שיח סעודי, הייתי עושה לו רגליים ומה לא...). לא הוסבר מהי
13 ההצדקה לפנייתה למכרים משותפים של הצדדים ולבני משפחתו של התובע ושיתופם
14 בטענה כי עבירות המס הינן בגדר עובדה מוגמרת. ועל כן אין לי אלא להסיק מכך,
15 שהנתבעת בחרה לשתפם מתוך מטרה אחת, מסע נקמה להכפשת שמו של התובע בעיניהם.

זניחת טענה הגנה מכוח סעיף 15 (5) (א) לחוק

16
17
18 61. הנתבעת בכתב הגנתה טענה להגנה מכוח סעיף 15(5)(א) לחוק איסור לשון הרע המורה
19 כדלקמן:
20 "במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה אם הנאשם או
21 הנתבע עשה את הפרסום בתום לב באחת הנסיבות האלו:
22 (5) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע –
23 (א) כבעל דין, כבא כוחו של בעל-דין או כעד בישיבה פומבית של דיון כאמור
24 בסעיף 13(5), ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף 21, או....".
25

26 62. בסיכומיה זנחה הנתבעת טענתה להגנה על פי סעיף 15 (5)(א) לחוק. כידוע דינה של טענה
27 שנטענה בכתב הטענות אך לא הועלתה בסיכומים – אם בשל שגגה או במכוון – כדין טענה
28 שנזנחה, ובית המשפט לא ישעה לה (ע"א 172/89 סלע חברה לביטוח בע"מ נ' סולל בונה
29 בע"מ ואח' וע"א 447/92 רוט נ' אינטרקונטיננטל קרדיט קורפריישן, פ"ד מט(2) 102).

ה-2 האם יש להקל עם הנתבעת בעת פסיקת הפיצויים

30
31
32

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 63. לחילופין, בקשה הנתבעת לראשונה בסיכומיה הקלה מכוח סעיף 19(2) לחוק אשר קובע
2 כדלקמן:
3 "בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב לטובת הנאשם או
4 הנתבע גם באלה:
5 (2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע;"
6
7 64. סעיף 19 לחוק לשון הרע אינו מהווה טענת "הגנה" אלא בקשה להקלה הנתונה לשיקול
8 דעתו של בית המשפט אשר עשוי להתחשב בנתבע במידה והוא עונה על אחד מן התנאים
9 המנויים בסעיף (ראה ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי [פורסם בנבו: 4.8.08]). הנתבעת טענה
10 כי יש להקל עמה מכיוון שהיא הייתה משוכנעת באמיתות לשון הרע. כך לדוגמא, הציעה
11 הנתבעת לעבור בדיקת פוליגרף, ביקשה מבית המשפט להוציא את האמת לאור והמשיכה
12 לצדד באמירותיה שהנתבע בעיניה בוגד, נוכל ורמאי. הנתבע מנגד טען בסיכומיו כי הבקשה
13 להקלה לא נרשמה בכתב ההגנה ובנוסף טען כי אין להקל על הנתבעת כיוון שטענותיה נדחו
14 בבית הדין הרבני והיא למעשה מסרבת להשלים עם קביעות הערכאות המשפטיות.
15
16 65. כדי לשקול האם יש מקום להקל עם הנתבעת בעת פסיקת הפיצויים, יש לבחון את
17 התנהלותה, והאם יש בה, כדי להעיד על כך שהייתה משוכנעת באמיתות לשון הרע.
18
19 66. התנהגות הנתבעת מלמדת על האובססיביות שלה כלפי התובע וחוסר השלמתה עם רצונו
20 להיפרד ממנה. התנהלותה מצאה את ביטוייה בפיזור "חומרי כישוף" בפתח ביתה של בת
21 הזוג (ראה עדותה עמ' 5-6 לפרוטוקול) ועל כיסא התובע באולם בית הדין הרבני (פרוטוקול
22 מיום 18.5.15), ונלמדת מבקשת התובע לצו הגנה בגין הטרדותיה ללא הפסקה לרבות
23 משלוח מסרונים מאיימים (ה"ט 995-03-19) ומהפרת צו שיפוטי על ידה בגינה הוגשה תלונה
24 למשטרה (ת/31).
25
26 67. קיים קושי לקבל את גרסתה של הנתבעת כי הפרסומים בוצעו בשעת כעס רגעי או מתוך
27 אמונה באמיתותם, אלא שוכנעתי כי הם היו חלק משיטה ודרך באמצעותם היא בחרה
28 להתמודד עם המצב.
29
30 68. הנתבעת אף הודתה בחקירתה כי חלק מאמירותיה, למשל חקירת התובע ביחידת להב 433
31 היו בעלמא ומתוך כעס.
32
33 69. מכל מקום, אין ליתן לגיטימציה לאדם החש נבגד, לרבות בגידה פיננסית חמורה על ידי
34 שותפו לחיים לפגוע בכבודו ללא רסן ולפרסם דברי בלע עליו.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1
2 70. לאור האמור, אינני מוצאת לנכון להיעתר לבקשתה של הנתבעת להקלה בהתאם לסעיף 19
3 (2) לחוק.
4
5 71. התרופה לפגיעה אסורה בשם הטוב היא תרופת הפיצויים.
6 "הפיצוי התרופתי בגין לשון הרע נועד להשיג שלושה יעדים: לעודד את רוחו (consolation)
7 של הניזוק שנפגעה בגין לשון הרע; לתקן (repair) את הנזק לשמו הטוב; למרק (to
8 vindicate) את זכותו לשם הטוב שנפגעה בגין לשון הרע (ראו גטלי, שם [42], בעמ' 201).
9 לשם השגתן של מטרות תרופתיות אלה אין להסתפק בפיצוי סמלי, אך גם אין להטיל
10 פיצויים העולים על שיעור הנזק שנגרם. הפיצוי התרופתי לא נועד אך להצהיר על הפגיעה.
11 הוא גם לא נועד להעשיר את הנפגע. הפיצוי התרופתי נועד להעניק פיצוי מלא על הנזק
12 שנגרם – לא פחות ולא יותר" (רע"א 4740/00 לימור אמר ואח' נ. אורנה יוסף ואח', [פורסם
13 בנבו ביום: 14.8.01]).
14
15 72. באשר לתכלית הפיצוי הנפסק לנפגע מעוולת לשון הרע הוסבר כי: "היא כפולה; ראשית,
16 ליתן סיפוק לנפגע בהכרה שנעוולה כלפיו עוולה ובאפשרות לשפר במשהו את מצבו ולקרבו
17 במידת האפשר - עד כמה שכסף יכול לתרום לכך - למצב שהיה נתון בו קודם התרחשות
18 העוולה; שנית, להחדיר לתודעת הציבור ולחנכו להבין כי שמו הטוב של אדם, בין אם הוא
19 איש פרטי ובין אם איש ציבור, אינו הפקר, ובכך יש בפסיקתו מגמה עונשית ומגמה מחנכת
20 ומרתיעה כאחת". (ע"א 802/87 עקיבא נוף נ' אורי אבנרי [פורסם בנבו ביום: 3.3.91]).
21
22 73. התובע עתר לפיצוי מכוח סעיף 7 (א) לחוק ללא הוכחת נזק כמספר הפרסומים שנעשו בסך
23 של 200,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית והוצאות משפט ושכ"ט עו"ד.
24
25 74. סעיף 7א לחוק איסור לשון הרע קובע:
26 "א) הורשע אדם בעבירה לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייבו לשלם לנפגע פיצוי שלא
27 יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק; חיוב בפיצוי לפי סעיף קטן זה, הוא כפסק
28 דין של אותו בית משפט, שניתן בתובענה אזרחית של הזכאי נגד החייב בו".
29 (כיום הסכום מעל 70,000 ₪ בהצמדה כדין למדד).
30
31 75. בע"א 89/04 ד"ר יולי נודלמן נ' נתן שרנסקי [פורסם בנבו] (4.8.2008) עמד בית המשפט על
32 השיקולים להחמרה ולהקלה בגובה הפיצויים:

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 60974-02-18 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 31919-10-18

- א. היקף הנזק שנגרם לנפגע ואשר הפיצוי התרופתי נועד להטבתו. הפרסום מעמיד חזקה בדבר גרימת נזק ואין צורך להוכיח נזק ממון מיוחד. היקף הנזק נשקל לא רק בהקשר לפרסום אלא גם תוך שימת לב להתנהגות הצדדים לאחריו ואף במהלך הדיון המשפטי. גם בהקשר להיקף הנזק נשקלות התכליות החינוכיות וההרתעתית. בהקשר זה יש לשקול את התנהגות המפרסם וכוונותיו – כמפורט בסעיף 19 לחוק איסור לשון הרע.
- ב. היבט העונשי-הרתעתי – החוק עצמו מצביע על אבחנה בין נתבע תם לב לנתבע זדוני, לא רק בהקשר למידת הפגיעה בנפגע, אלא גם כשיקול עצמאי.
- ג. המערער כאדם פרטי – יש להבחין בין מפרסם שהוא גוף תאגידי גדול לבין מפרסם שאינו כן. האבחנה נובעת מההבדל בין הגופים השונים הן בנוגע לאמצעים הכלכליים השונים העומדים לרשותם והן בנוגע להשלכות הפרסום על המפרסם.
- ד. מצבו הכלכלי של המפרסם – נוכח התכליות הרבות העומדות בבסיס הפיצוי בגין פגיעה בשם טוב והעובדה כי השבת מצב הניזוק לקדמותו אינה תכלית יחידה, ניתן להתחשב אף בשיקולים רחבים יותר, לרבות שיקולים חלוקתיים. שיקולים אלה כוללים, בין השאר, את זהות הפוגע, מצבו האישי, כלכלי והיקף יכולתו לעמוד בחובת הפיצוי המוטל עליו.
76. בענייננו הוכחו חמישה פרסומים של לשון הרע לאנשים שונים נושאי תכנים דומים. מחד גיסא הנתבעת בקשה לפגוע בתובע באמצעות הכפשותו וביזויו ללא גבולות בפני האנשים הכי קרובים אליו משפחתו חבריו ובת זוגו. ממכתבה לב"כ התובע מיום 21.10.2018 עולה כי לא תניח את חרב המלחמה: "אני אלחם בו בכל הבתאי משפט..... אבל הכי הרבה אני אלחם בו מחוץ לבתאי המשפט, מיזה הוא פוחד הכי הרבה!!! עד שהצדק ייצא לאור!" (ת/29). האמור מצדיק פסיקת פיצוי שיהיה בו היבט הרתעתי.
- מאידך גיסא נתתי את הדעת לכך שהאמירות נאמרו מדם ליבה של הנתבעת לבני משפחה וחברים קרובים בלבד ומתוך רצון לשתף את המעגל הקרוב בתחושותיה ורגשותיה הקשים כלפי התובע שבגד בה וזאת אגב סכסוך גירושין עוצמתי. כך גם לקחתי בחשבון את מצבה הכלכלי ויכולתה לעמוד בחובת הפיצוי שתוטל עליה לאור הירידה בהכנסותיה לאחר הגירושין.
77. לפיכך לאחר ששקלתי את המכלול אני מעמידה את הפיצוי בגין כל עוולה בסך של 9,600 ₪ ובסה"כ בסכום כולל של 48,000 ₪.
- ו – התביעה שכנגד
78. הנתבעת הגישה תביעה שכנגד על סך מליון ₪ בשל הסתרת הכנסות שוטפות ממשק הבית המשותף, קריסת העסק שלה בשל נזק נפשי מתמשך שנגרם לה מהתובע וכן פגיעה בשמה הטוב וגרימת נזקים נפשיים מצטברים.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1
2 79. טענות הנתבעת לבגידה פיננסית ואלימות כלפיה נדחו על ידי ביה"ד הרבני וקיים לגביהן
3 מעשה בית דין.
4
5
6 80. **לגבי הבגידה הפיננסית**, העובדה שלטענתה נחשפה להברחת כספים רק לאחר שלב גילוי
7 המסמכים, לא מנעה מבעדה להעלות את השגותיה בפני בית הדין בעניין זה ולהילחם על
8 זכויותיה הממוניות. הנתבעת מושתקת איפוא מלבצע מקצה שיפורים במסגרת תביעה זו על
9 יסוד שימוש בעילות שונות, כדי לזכות בצורה עקיפה באותו סעד שהתברר כבר בביה"ד
10 הרבני ונדחה על ידו.
11
12 81. למען הסר ספק, יובהר כי גם לו הייתי נדרשת לדון בטענות הנתבעת ובעוולות המצוינות על
13 ידה - עוולת התרמית, עוולת הגזל, הבטחה מכללא לשמור אמונים, הפרת פקודת
14 השותפויות - הרי שלא הורם על ידה נטל ההוכחה כי אכן בוצעה בגידה פיננסית.
15
16 82. הנתבעת טוענת כי היא "הוכיחה טענתה לבגידה פיננסית" על סמך העובדה כי התובע לא
17 הכחיש את הנטען בכתב תביעתה (סעיפים 32-23). לכתב התביעה צרפה אסמכתאות
18 להכנסות התובע מהתקופה הקובעת (נספחים 4 ו-5) ולפי חישוביה התובע השתכר פי שש
19 ממנה, ועל אף זאת הסתיר את הכנסותיו ומימן את צורכי המשפחה רק עד סך של 6,000 ₪.
20 הנתבעת צרפה תדפיס בנק (נספח 6 לתביעה שכנגד) המכיל 2 דפי בנק מחשבונו הפרטי של
21 התובע משנת 2011 וממנו מסיקה כי התובע מימן רק את הוצאות הבית, כאשר בשנת 2010
22 נסתיימה המשכנתא, וכל בקשותיה ממנו לכספים נוספים נענו בתשובה כי אין לו הכנסות.
23 עוד צרפה אישור על סגירת חשבונות הבנק על ידי התובע (נספח 7).
24
25 83. במסמכים שהוצגו אין כדי לקבוע שהתובע לא שיתף בהכנסותיו את משפחתו. אדרבא
26 מתדפיס הבנק עולה כי התובע מימן את כל הוצאות המדור (מים, חשמל, ארנונה, כבלים)
27 ולא פורט מה נדרש לממן מעבר לכך, האם סירב להעביר כספים נוספים לטובת התא
28 המשפחתי כגרסתה של הנתבעת ומה היו ההסדרים הכספיים ביניהם.
29
30 84. מעדותה לגבי הבגידה הפיננסית, עולה כי היא מתכחשת למציאות שטופחת על פניה לאור
31 הממצאים החשבונאיים וקביעות ביה"ד הרבני וממאנת להשלים עם כך (פרו' 16.2.20, עמ'
32 :10-11).
33 י"ש. בתקופה האחרונה או אז? אני רוצה להבין

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 ת. מה אתה רוצה להבין שהוא בוגד, נוכל ורמאי? כל מילה שאמרתי כאן זה נכון.....שקל
2 במשך 30 שנה הוא לא הכניס כסף לבית. אלי וקנין רו"ח של החברה עשה איתו יד אחת,
3 הוא נתן לי דוחות כספיים לא מבוקרים ולא חתומים, יש לי הכל למרות צו בית המשפט,
4 הכל מוקלט....
5 ש. העלמת כספים זו אמת?
6 ת. זה אבי כהן אמר לי
7 ש. אבל זה מומחה שאת לקחת אותו ומומחה שביהמ"ש מינה אמר משהו אחר?
8 ת. יש פה עיוותי דין, בית הדין יש לו סמכות אם הוא רוצה קריטריונים לעיוותי דין
9 ש. אז להב 433 זה שקר?
10 ת. בעלמא, לא דנים אדם בשעת כעסו....האיש הזה היה כל עולמי (בוכה) הייתי כמו שפחה
11 בבית, הוא היה כמו שיח סעודי, הייתי עושה לו רגליים ומה לא... את כל הכספים הוא
12 העביר לקומפקט ושם הוא שותף סמוי
13 ש. מה הוא הסתיר?
14 ת. אתה עושה את עצמך אה?.....מצטטת מהתצהיר שלי, האיש ניהל 15 חשבונות בנקים
15 ש. אבל בבית הדין היו דיונים והיו הוכחות וחוו"ד ועדים?
16 ת. עוד לא נגמר
17 ש. ונקבע חד וחלק שלא העלים שקל אחד?
18 ת. הסתיר והעלים זה אותו הדבר, הוא העלים כספים.....איפה נשמע שבעל נשוי 30 שנה
19 ועשיר ככורח (טעות כתיב במקור) בחברת הייטק עתירת פרויקטים ולא נתן שקל
20 לאישה...".
21
22 85. **לגבי טענתה לפיצוי בגין עוולת התקיפה**, הרי שזו נדחית בשל "מעשה בית דין" מאחר ובית
23 הדין הרבני קבע כי זו הייתה תלונת שווא. למעלה מן הצורך, אציין כי גם לו נדרשתי לבחון
24 קרות האלימות הפיזית באירוע מיום 6.9.2014, הרי שזו לא הוכחה ברף הראייתי הנדרש.
25 השכנה גב' ח' לא העידה על אלימות כלפי הנתבעת באותו אירוע, וזאת חרף העובדה
26 שהנתבעת העידה שהשכנה ראתה שהתובע חנק אותה (עמ' 13). בדוח המשטרה נרשם
27 שהנתבעת הזמינה נידת והשוטר התרשם מסימן על פניה, אולם היא סירבה להגיש תלונה
28 ועוד איימה להתאבד אם יילקח התובע למעצר, והמשטרה אף עירבה את בנם החייל של
29 הצדדים שילוה אותה ושלחיה לבדיקה פסיכיאטרית.
30 אם לא די בכך, הרי שלאחר התקיפה הנתבעת ניסתה הנתבעת להשיב התובע לביתם
31 וביקשה שלום בית מבית הדין הרבני וכן שלחה מכתבים לתובע בהם ביקשה סליחתו.
32 התנהגותה של הנתבעת עומדת בסתירה לטענתה כי הותקפה על ידי התובע. זאת ועוד. עצם
33 השיהוי בהגשת תביעה לפיצוי בגין ארוע משנת 2014 ודרישת סעד זה רק במסגרת תביעה
34 שכנגד מדבר בעד עצמו ומכרסם באמיתות גרסתה.

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1
2 **86. לגבי הפיצוי בגין הבגידה של התובע עם אישה אחרת.**
3 לטענתה ביה"ד הרבני קבע מפורשות כי התובע בגד בה ובשל כך היא זכאית לפיצוי בשל
4 הפרת חובה חקוקה (הפרת זכות כבוד האדם וחירותו), הפרת הבטחתו לשמור לה אמונים
5 כחלק מהסכם נישואין שנכרת ביניהם, ועולת הרשלנות שכן אדם סביר לא היה עושה כן
6 בנסיבות בהן אין עילת גירושין (סיכומי הנתבעת סע' 122-124).
7
8 **87. התובע טען כי בסיכומיו כי בית הדין לא קבע כך אלא רק ציין (בהקשר לבקשת הבעל לחייב**
9 **בדמי שימוש) כי הבעל עזב הדירה ובחר להתגורר עם מאהבת. לדבריו אם בית הדין היה**
10 **קובע כי הייתה בגידה סביר להניח שהיה מקבל את התביעה לכתובה או למזונות אישה.**
11 **לדבריו החל מערכת יחסים עם בת זוגו לאחר שהתגרש. עוד טען כי גרסתה של הנתבעת**
12 **שקרית שכן מחד טענה בחקירתה הנגדית כי מדובר באותה אישה עמה בגד בשנת 2010**
13 **ובשנת 2014 ומאידך במכתבים ששלחה לבת זוגו טענה כי התובע בגד בה עם אישה אחרת**
14 **בשנת 2010.**
15
16 **88. בית הדין הרבני האזורי קבע כי התובע אכן בגד בנתבעת ומדובר במעשה בית דין. עם זאת**
17 **קבעתי כי פרסום דבר הבגידה עם אישה אחרת לבני משפחת התובע וחברתו מהווה לשון**
18 **הרע כיוון שאין בפרסום זה "עניין לציבור". יש לבדוק את טענותיה של הנתבעת בעניין**
19 **הבגידה על פי העוולות שנטענו בתביעה שכנגד. טענתו של התובע כי בית הדין לא פסק**
20 **כתובה ועל כן הדבר מוכיח כי לא הייתה בגידה - נדחית, נוכח העובדה כי בית הדין ציין**
21 **בפסק דינו: "לדעת בית הדין גם אם נאמר שמאחר והאיש נמצא עם אישה אחרת, מגיעה**
22 **לאישה סך כל הכתובה...יש לציין שסכום זה נכלל בכלל איזון המשאבים...בית הדין לא**
23 **נכנס אם מגיע הכתובה או לא מגיע היות והיא כלולה בחוות דעת ואין "כפל מבצעים-**
24 **זכויות" ". משמע לא נפסקה הכתובה שנתבעה (ת/2) נוכח איזון המשאבים ולא בשל אי**
25 **קבלת טענת הבגידה. כך גם נדחית טענת התובע כי הנתבעת שיקרה וסתרה עצמה בחקירה**
26 **ובמכתביה לבת זוגו. הנתבעת העידה "כל הדיונים אני טענתי והמשיב מעולם לא הכחיש**
27 **שהוא בגד בי, לא בשנת 10 שהיה מועד הקרע הראשון ולא בשנת 14 שהיה מועד הקרע השני**
28 **בשביל האישה הנוכחית שהייתה פה היום, 2 בגידות". קרי, הנתבעת עצמה טענה שלא**
29 **כדברי התובע- כי היו שתי בגידות שונות עם שתי נשים שהאחרונה היא זו שהעידה לפני.**
30
31 **89. הגם שהבגידה עם אישה אחרת פגעה בנתבעת וגרמה לה נזק נפשי, עדיין אין בעילה זו, כדי**
32 **לבסס פיצוי כספי לאור הלכות בית משפט העליון.**
33 **בע"א 8489/12 פלוני נ' פלוני [פורסם בנבו ביום: 29.10.13] נדחתה אפשרות תביעה**
34 **לפיצויים בגין ניאוף, נגד בן זוג או נגד צד ג', וזאת מטעמים של מדיניות שיפוטית, בהם**

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

1 הרצון למנוע "משפטיזציה" של החיים הזוגיים ואכיפת מוסר דרך המשפט, מניעת הצפה
2 של מערכת המשפט בטענות שכאלו לאור שכיחות תופעות מעין אלה בחברה, וכן בשל
3 החשש מהחזרת יסוד האשם בפירוק נישואין ב"דלת האחורית" בתביעות לאיזון משאבים.
4 כבוד השופט עמית קבע כדלקמן: "ביהמ"ש סבור כי טעמים חזקים שבמדיניות משפטית –
5 שבבסיסם רתיעה של המשפט להיכנס אל תוך מערכות יחסים אינטימיות בינאישיות
6 ובינזוגיות – שוללים הכרה בניאוף כעילה נזיקית או חוזית, הן בין בני הזוג בינם לבין עצמם
7 והן בין מי מבני הזוג לבין צד שלישי. לצד האינטרס החשוב של שמירה על התא המשפחתי,
8 יש לזכור כי אנו עוסקים בתחום המעוגן בחיי הרגש. בגידה לחד, ותוצאות ממוניות לחד.
9 כפי שאין לבגידת מי מבני הזוג נפקות בשאלת השיתוף ברכוש או איזון המשאבים וכפי
10 שאין להחיל על החוזה המשפחתי קני מידה חוזיים-מסחריים, כך גם אין להחיל בנושאים
11 אלו סטנדרטים של דיני נזיקין...

12 "ביהמ"ש מוכן להניח לצורך הדיון, כי קיימת צפיות טכנית, במובן זה שאדם יכול לצפות כי
13 מעשה ניאוף עלול לגרום לנזק נפשי לבן הזוג הנבגד. ברם, שיקולי מדיניות משפטית,
14 שוללים את חובת הזהירות המושגית; ההתחייבות בין בני זוג לקבל על עצמם את האיסור
15 של "לא תנאף" היא במישור החברתי-מוסרי-דתי, אך אין לייבאה אל תוך המשפט; המשפט
16 מכיר כמובן בערכו של התא המשפחתי אשר "שמירתו מהווה חלק מתקנת הציבור
17 בישראל", אך זאת תוך התחשבות בשינויי העיתים והשינויים בנורמות החברתיות.
18 בתקופתנו, בגידה בחיי נישואין היא תופעה נפוצה."
19 בבע"מ 7939/17 פלוני נ' פלונית מיום 9.11.17. אזכרה שוב אותה ההלכה.

20
21 **90. לגבי הפיצוי בגין לשון הרע והנזקים הנפשיים שנגרמו לה.**

22 לטענת הנתבעת, התובע עזב אותה בשנת 2010 לטובת מאהבת, על אף טיפולה המסור בו
23 לאחר שלקה בדיכאון. הנתבעת צרפה מכתב אהבה ותודה שכתב לה התובע (נ/7). מאוחר
24 יותר החל להמריד את בני משפחתו והחברים כנגדה באופן שדבריו עלו לכדי לשון הרע.
25 בחודש 8/2010 האשים אותה אחיו של התובע (י') בשיחה טלפונית כי היא מזניחה את
26 התובע ולא מטפלת בו וכי היא אשמה במצבו הנפשי. שבועיים לאחר מכן האשים אותה
27 התובע בפני אחיו וגיסתה כי היא זו שאשמה במצבו הרפואי וכי היא מתעללת בו נפשית
28 ואמירותיו אלו גרמו לה לנזק. כמו כן קיבלה שיחות מגיסתה, גב' ר.מ, אשר הטיחה בה
29 האשמות שהיא זו שמחריפה את מצבו של התובע, והדבר החמיר את מצבה הנפשי וביזה
30 אותה. לטענתה חברם המשותף צ.ק הגיע לבית הצדדים בחודש 8/2014 וסיפר בנוכחותה כי
31 היא גורמת להחרפת מצבו של התובע. אמירות אלו לדבריה השפילו אותה וגרמו לה נזק
32 נפשי.

33

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

91. בחודש 1/2014 פנתה לקבלת טיפול אצל פסיכותרפיסטית ואצל ד"ר חרמץ וזאת בשל
התייחסות פוגענית מצד התובע משפחתו וחבריהם המשותפים. בנוסף טענה כי התובע
השפיל אותה במסדרון בית הדין הרבני כאשר טען כי היא זרקה את בנם מן הבית. הנתבעת
צרפה מכתב מיום 28.10.14 (נספח נ/13) של הפסיכותרפיסטית גבי' לאה נריה, אשר ציינה כי
התובע והנתבעת היו אצלה בארבעה מפגשים כדי לשקם את המשבר המשפחתי בשל מצבו
של בנם. כן צרפה אישור רפואי מיום 18.9.2014 (נספח נ/14) בו התלוננה הנתבעת על
החמרה הדרגתית במצבה הנפשי מזה כ-3 שנים, הזיות וחלומות על התובע, התפרצויות בכי
ואי יכולת לעבוד. לדבריה מצבה הנפשי החמיר עקב הטלפונים מגיסתה המאשימים אותה
במצבו הנפשי של התובע. בממצאי הבדיקה צוין כי הנתבעת במצב כללי משיע רצון אך באי
שקט, בוכה, מתרגשת ונראית לחוצה, רועדת בידיים. האבחנה הייתה חרדה ודיכאון
והומלץ להימנע ממצבים הגורמים להחמרה כגון האשמות שווא.
92. התובע טען כי הנתבעת כלל לא הוכיחה את עוולת לשון הרע ולא צרפה ראשית ראיה לכך.
לטענתו הנתבעת לא טרחה לזמן את מפיצי לשון הרע (אחיו י' וגיסתה לשעבר ר') וכי אי
הבאת עד רלוונטי והימנעות מכך, מוכיחות כי יש חשש ממתן עדותם. לשיטתו הנתבעת לא
הרימה את הנטל המוטל עליה באשר להיקף הנזקים ואלו שפירטה בטבלה בסעיף 66
לתצהירה לא הוכחו. לדבריו גם בחקירתה הודתה הנתבעת כי לא היא זו שפירטה את
הסכומים אלא עורך דינה, שהנו מומחה לאקטואריה, ומאחר והמומחה לא נחקר בבית
המשפט הרי שיש לפסול את הסכומים הנתבעים בגין הנזקים.
93. הנתבעת העידה בחקירתה הנגדית באשר לטענתה לעוולת לשון הרע מצד התובע כדלקמן
(עמ' 10-11 לחקירתה-טעויות כתיב במקור):
"ש. מפנה אותך לסעיף 53 לראש פרק "לשון הרע", את כותבת שבעצם נפגעת וש.מ הוציא
דיבתך רעה וזה בשנת 10 לטענתך הוא סיפר לי' אחיו שאת לא מטפלת וזה לדעתך זה משקל
כבד?
ת. נכון כי הוא שיקר על אחיו, אני מתה על אחיו..
ש. היא צלצלה ואמרה לך "תשמעי ש.מ אומר שאת גורפת להחרפת מצבו הנפשי" העניין
הזה ביזה אותך?
ת. בטח, אני רצתי איתו לכל הפסיכיאטרים ושילמתי אלפי כספים ואחרי הכל הוא בוגד בי
מאחורי הגב, הוא תכנן הכל מראש, לנטוש אותי חסרת קול עם ילד מכור לסמים (בוכה)
הוא לא השתתף בלימודים... מסית אותו נגדי.
ש. בסעיף 59 לתצהירך, את אומרת שלא יכולת לשאת את האשמות הללו וביום 16.01 פנית
לפסיכיאטרית בבקשה לקבל טיפול נפשי, וזה בגלל שהאחים שלו צלצלו אליך?

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 ת. זה היה כדור של שלג, הילד חולה, הבעל שטיפלתי בו וברח, האיש הזה רצח לי את הנפש,
2 שנתתי הכל בשבילו....והוא צריך לשבת בכלא ועל זה אסור לי לכתוב 4 מסרונים...
3 ש. מפנה לנ/13 לתצהירך כתוב שפנית לפסיכיאטר רק בעקבות מצבו הנפשי של הבן...לא
4 דיברת בכלל או פנית בעניין?
5 ת. יש שם פגישה אחת אני הייתי אצלה 4 פגישות...הכל מצורף...
6 ש. מתי התחיל לשון הרע עליך?
7 ת. בשנת 2010
8 ש. למה לא הגשת תביעה לשון הרע?
9 ת. מי חשב? הייתי כל כך תמימה ולא רציתי לפגוע בו מעולם (בוכה) והוא בגד בי...".
10
11 94. לאחר שעיינתי בכלל הראיות שהובאו בפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי הנתבעת לא הוכיחה
12 את תביעתה ללשון הרע. הנתבעת לא פירטה בתביעתה ללשון הרע את סעיפי החוק עליהם
13 היא נסמכת. הנתבעת לא זימנה לעדות את גיסתה ר' או אח התובע י' בנוגע לכך וכאמור אי
14 הבאת עד רלוונטי יוצרת הנחה כאילו אם הושמע אותו העד די היה בכך כדי לתמוך בגרסת
15 היריב. הנתבעת טענה כי אח התובע וגיסתה האשימו אותה בכך שהיא גרמה למצבו של
16 התובע, אך לא הסבירה מניין ידוע לה שהתובע הוא שאמר להם זאת (ולא הובאה לכך כל
17 ראיה) ולא נסתרה ההנחה כי זו דעתם האישית לגביה שגובשה ללא כל קשר לתובע עצמו.
18
19 95. עוד אוסיף כי הנתבעת העידה כי החלו לנקוט נגדה בלשון הרע בשנת 2010. ואולם,
20 המסמכים הרפואיים הראשונים בנוגע לטענות אלה, הנם מחודשים 10/2014 ו-1/2014,
21 ארבע שנים מאוחר יותר. הנתבעת לא הסבירה כיצד לא פנתה קודם לכן לטיפול בשל
22 טענתה למצב נפשי ירוד שנבע מהוצאת דיבתה רעה. הפניות לרופאה ולפסיכותרפיסטית
23 נעשו סמוך למועד הקרע. הפסיכותרפיסטית ציינה כי פגשה את הצדדים כבני זוג במהלך
24 חודש ינואר 2014 וכי ניסתה להתערב ולטפל במשבר המשפחתי "בעקבות מצבו הנפשי של
25 בנם בכורם, שהתדרדר עד מאד אחרי שירותו הצבאי...". המטפלת ציינה כי "הפנייה של ט.מ
26 לטיפול הייתה בשל רצונה לייצב את הזוגיות שלהם" וכי לאחר ארבעה מפגשים, בני הזוג
27 לא המשיכו בטיפול. ברישום הביקורים כתבה הפסיכותרפיסטית כך: "ט.מ חשה מאויימת
28 מאוד ממצבו של בנה ושל בעלה בעלה מאשים אותה כמו גם משפחתה המורחבת במצבו
29 הקשה..". באישור הרפואי שניתן על ידי ד"ר חרמץ, תיארה הנתבעת אירועים רבים אשר
30 גרמו לה לעומס נפשי, ובין השאר, ציינה כי משפחתו של בעלה האשימה אותה במצבו דבר
31 שגרם להחמרה נוספת במצבה והרגשות אשמה. כן ציינה כי היא מקבלת טלפונים מגיסה.
32 הרופאה אבחנה חרדה בשילוב דיכאון.
33

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 96. מדבריה של הנתבעת לפסיכותרפיסטית עולה כי התובע ומשפחתו האשימוה במצב אליו
2 נקלע התובע. יצוין כי מדובר בהתנהלות פנים משפחתית ויתכן כי במסגרת זו התובע
3 האשים את הנתבעת במצבו בנוכחות בני משפחה אחרים. ואולם יהיה זה מרחיק לכת
4 לקבוע כי מדובר בפרסום לצורך ביזויה של הנתבעת או השפלתה. למעשה מדובר במילה
5 כנגד מילה, כאשר הנתבעת לא המציאה אף ראשית ראייה ולא העידה אף אחד מטעמה
6 להוכחת תביעתה לאמירת לשון הרע, והעדה היחידה מטעמה שכנתה (גב' ח') לא תמכה
7 באמירות של לשון הרע כלפיה.
8
- 9 97. התרשמתי מעדותה של הנתבעת ומן המסמכים שצרפה (נ/13 ו-נ/14) כי חוותה טלטלות
10 קשות מאוד בחייה, החל מהמצב של בנה שהיה מכור לסמים ודרדר את כל המשפחה (כך גם
11 על פי מכתביה של הנתבעת עצמה לתובע) וכלה בהחלטתו החד צדדית של התובע לעזוב את
12 הבית ואותה חרף הפצרותיה אליו ופנייתה לבית הדין לשלום בית. אכזבות אלו שחוותה
13 הנתבעת מבנה ומבעלה קשות לעיבוד ולהתמודדות, אך מכאן ועד לייחוס מצבה הנפשי
14 כפועל יוצא מאמירותיהם של אחיו של התובע וגיסתה ארוכה הדרך כרחוק מזרח ממערב.
15 אני קובעת אפוא כי ההרעה במצבה הנפשי של הנתבעת לא נבעה מהאימרות שלא הוכחו של
16 גיסתה ואחיו של התובע אלא ממגוון דברים שחוותה בחייה ואשר טלטלו את עולמה.
17
- 18 98. **התביעה לפיצוי בגין הנזקים הנפשיים שנגרמו לה בגין הבגידה הפיננסית ובגין קריסת**
19 **העסק שלה בשל הנזק הנפשי המתמשך שגרם לה התובע.**
20 הנתבעת טענה לנזקים נפשיים שנגרמו לה בשל הבגידה הפיננסית והבגידה עם אישה אחרת
21 וטענה בחקירתה כי היא נוטלת כדורים פסיכיאטריים וכי ישנם מסמכים המעידים על
22 מצבה הנפשי. כן טענה הנתבעת כי היא הוכיחה שקריסת העסק שלה נגרמה בשל נזקיה
23 הנפשיים שלהם גרם הנתבע. לדידה, הוכיחה כי בין השנים 2016-2019 לא היה לעסק אשר
24 בבעלותה כל הכנסה. על כן, תבעה הנתבעת בכתב התביעה שכנגד את התובע על אובדן
25 ההכנסות של המשפחה (הבגידה הפיננסית), על קריסת העסק שלה, על נזקים לשמה הטוב
26 ועל נזקיה הנפשיים כאשר הסכום הכולל הגיע לכדי מיליון ו-300 אלף שקלים, והועמד
27 לצורכי אגרה על סך מיליון ₪. לדברי הנתבעת הנזקים הנפשיים הנם על בסיס אומדן מאחר
28 ולא היו לה האמצעים לצרף חוות דעת מומחה מטעמה על נזקיה. לשיטתה התובע נמנע
29 מלחקור אותה על התחשיב והנזקים, ובית המשפט יכול להעריך את נזקיה לפי שיקול דעתו.
30
- 31 99. התובע טען מנגד כי מצבה הנפשי של הנתבעת הנו תולדה של אובססיה ונקמנות וכי היא לא
32 הצליחה להוכיח את טענותיה בעניין זה. עוד טען התובע כי הנתבעת כבר טענה בפני בית
33 הדין הרבני על נזקיה הנפשיים, ולכן אין מקום לתבוע זאת בשנית בשל מעשה בית דין.
34

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 60974-02-18 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 31919-10-18

100. הנתבעת צרפה מסמכים להוכחת נזקיה הנפשיים : נספח נ/15 אישור רפואי של ד"ר חרמץ מיום 20.10.2019, בו רשום כי הנתבעת התלוננה על דיכאון וחרדות אשר קשורות בתובע וכן על בעיות כספיות. בממצאי הרופאה נכתב כי מצבה הכללי משביע רצון וכי האבחנה הנה falling , dysequilibrium (התמוטטות וחוסר איזון). נספח נ/16 חוות דעת של פסיכותרפיסט עו"ס אילן כהן מיום 24.1.2018 אשר ציין כי נפגש עם הנתבעת לצורך התרשמות והערכה פסיכולוגית, ובסיכום כתב שהתרשם ממצבה הקשה של הנתבעת (נפשית, כלכלית ותפקודית) והצורך בהמשך מפגשים פסיכותרפייסטים על מנת לסייע לה בעיבוד והשלמה עם האובדנים שחוותה ובהיזוקה.

במסמך נוסף מיום 11.10.2019, ציין עו"ס כהן כי הנתבעת נפגשה עמו פעמיים בחודש 1/2018, וכי הוא מתרשם כי היא זקוקה למפגשים פסיכותרפיים וטיפול תרופתי. הנתבעת צרפה לתביעתה מסמך נוסף נספח נ/17 של פסיכיאטר ד"ר ארטאשאז מיום 5.2.2018. ממצאיו היו כי הנתבעת עירנית, משתפת פעולה, מאורגנת במחשבה אפקט עם גוון דיכאוני, רעד בידיים והרגליי ושינה לא תקינה, חוסר מנוחה ואי יכולת לתפקד. הנתבעת נבדקה אצל הפסיכיאטר שוב ביום 2.10.2019 והוחלט להתחיל בטיפול חוזר בתרופות טרזודיל ורמוטיב. ביום 23.10.2019 בבדיקת מעקב נוספת אצל הפסיכיאטר תיארה הנתבעת נפילות כמו איבוד הכרה והוחלט על הורדת מינון התרופות.

101. הנתבעת נשאלה על מצבה הנפשי והגורמים לכך בחקירתה (עמ' 12,14) :

ש" מתי התחלת לקחת כדורים פסיכיאטריים?

ת. שגיליתי את האמת

ש. מתי?

ת. אחרי שגילית אחרי הצו

ש. בשנת 10 לקחת?

ת. הייתי בריאה כמו שור למה שאקח?

ש. ב-14 לקחת?

ת. לקחתי כן וכל העניין הזה עקב הגילוי הוא רצח לי את הנפש....

ש. נכון שג' לוקח סמים?

ת. ג' היום לא לוקח סמים, אני לא רוצה לדבר על הבן שלי זה לא עושה לי טוב....תסתום

אני לא רוצה שתדבר על הבן שלי.... הוא היה מכה אותי והכל ואני רק ליטפתי אותו, איזה

אבא זה? לזרוק ילד לסמים לטובת מאהבת....

ש. נכון שרצית להוציא צו הגנה נגד הבן?

ת. הוא קבר אותי בגינה הילד, הוא חסר מסומם אני לא מאשימה אותו... (טעות כתיב במקור הדגשים עם קן תחתון שלי - ר.ג.)."

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

102. חקירתה של הנתבעת מעלה כי התחמקה מלהשיב מתי בדיוק החלה ליטול כדורים פסיכיאטריים. העידה כי הדבר נעשה לאחר הגילוי (של המסמכים בבית הדין הרבני) של הבגידה הפיננסית וכי בשנת 2014 כבר נטלה כדורים. על פי המסמכים הרפואיים שצרפה כבר בתחילת שנת 2014 נעשו פניות על ידה לפסיכותרפיסטית ולד"ר חרמץ (בחודש 9/2014) עוד לפני שלב גילוי המסמכים בבית הדין וזמן קצר לאחר פרוץ הסכסוך בין הצדדים (שהתרחש ביום 6.9.14). שאר המסמכים הרפואיים שצרפה היו מהשנים 2018 ו-2019. נעדרים מסמכים רפואיים אודות מצב הנתבעת בשנים 2015, 2016 ו-2017 דווקא בשנים הקשות של הליך גירושין וגילוי מסמכים שונים. עוד יש לשים לב כי הפסיכותרפיסט עו"ס כהן אשר נפגש עם הנתבעת המליץ לה על סדרת טיפולים לאור מצבה הנפשי, אולם באישור נוסף מטעמו מחודש 10/2019 עולה כי הנתבעת נפגשה עמו רק פעמיים בחודש 1/2018 ולא המשיכה סדרת טיפולים כפי שהומלץ לה. ויובהר כי עו"ס כהן עובד עם קופ"ח (כפי שצוין בסייפא של מכתביו) כך שעלות הטיפולים מסובסדת ועל אף זאת לא פנתה הנתבעת לטיפול למרות שנקבע כי היא נדרשת לכך.

103. כפי העולה מעדותה של הנתבעת מצבה הנפשי היה מורכב וסבוך גם בשל התנהגות בנה אשר היה מכור לסמים ונהג בה באופן אלים, ולא ניתן לייחס את נזקיה הנפשיים דווקא לתובע. התנהלותה של הנתבעת כלפי התובע וכל ההתעסקות בו ובכספים הנה כפייתית ומדאיגה. האמור בא לידי ביטוי בעדותה: **"...אני השארתי כסף לאנשים שעל המצבה שלי יהיה כתוב איך טיפלתי בו כל השנים והוא בגד בי" ובנוסף: "כן, מהכסף שהוא ייתן לי והוא ייתן הרבה..."**

104. הנתבעת ניסתה להשיב את התובע לזרועותיה ולראייה המכתבים ששלחה לתובע מיום 18.9.2014 ומיום 28.9.2014 (נספחי כתב תביעה ת/2 ות/3), בהם ביקשה מן התובע סליחה ומחילה וציינה כי בלעדיו-אין ערך לחייה. עומקו של שברון הלב מן הפרידה שלה מן התובע בא לידי ביטוי בכתובים: **"ש.מ, יכולים לקחת ממני את הילד שלי-בשר מבשרי-אך לעולם אף אחד לא יוכל לקחת ממני את אהבתי אליך ולא משנה באיזה נסיבות ניהיה..בלעדיך אין לי ערך לחיי, אתה כל עולמי, הרי אין לי אף אחד בעולם חוץ ממך ואתה יודע זאת היטב.....אוהבת ומתגעגעת ט.מ."**

105. הנתבעת ביקשה להוכיח כי העסק שלה כקוסמטיקאית קרס כתוצאה מהמצב הנפשי הקשה שנגרם לה מהתובע. כראייה צרפה הנתבעת העתקי דוחות רווח והפסד משנת 2008 עד 2014 כולל אישור עוסק פטור (נ/8). עיון בדוחות מלמד על הכנסות נמוכות למדי (הרבה בטרם החל הסכסוך). כך לדוגמא בשנת 2008 הכנסתה הייתה על סך של 59,445 ₪ והרווח

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 הנקי (לפני מס) עמד על כ-37,269 ₪. נתונים דומים לאלו היו גם בשנת 2009 וגם בשנת
2 2010. בשנים 2011, 2012, 2013, 2014 הרווח הנקי עלה לכדי 47,000 ₪ בממוצע.
3
4 106. התובע העיד כי למיטב הבנתו לנתבעת היו הכנסות מהעסק שלה (עמ' 3-4):
5 "ש. אתה יודע שלט.מ לא היו הכנסות בכלל בשנים 16-19?
6 ת. העסק של הגברת הוא עסק שעובד בבית על בסיס מזומן, קשה לי להאמין שהיא לא
7 התפרנסה ולא עבדה, אנו מכירים את הנושא הזה של קוסמטיקאיות ורישום קבלות....קשה
8 לי להאמין שאין לה הכנסות מימה התפרנסה? היא ירשה מאביה חצי בית מפתח תקווה
9 וסכום כסף...
10 ש. בשנת 2018 עסקאות חייבות גם אפס?
11 ת. אני לא רוצה לוגו של רשות המיסים, אני לא מבין מה הקשר לנושא...
12 ש. כתוב פה עוסק מורשה 1425866...?
13 ת. יכול להיות שהיא פתחה עוסק חדש אין לי מושג..
14 ש. בשנים 16-19 כתוב אפס עסקאות חייבות?
15 ת. אני חוזר ואומר התגרשנו בשנת 2015 אני לא אתפלא אם היא פתחה עוסק אחר. אדם
16 שאין לו שום הכנסה מימה הוא מתקיים? אם יש לי נכס מן הדין וההיגיון לנסות להתקיים,
17 על פי בית הדין הרבני היא אמורה לקבל ממנו כמעט 57% מה ההיגיון לשמור דבר כזה?...".
18
19 107. הנתבעת לא טרחה להמציא דוח רווח והפסד לשנים 16-19. הנתבעת לא הסבירה כיצד היא
20 מתפרנסת למחיתתה אם היא אינה עובדת כלל ומחזור עסקאותיה עומד על אפס שקלים,
21 ולא הציגה מסמכים בנקאיים אודות הלוואות שנטלה בשל מצבה הכלכלי. לא נסתרה טענת
22 התובע לגבי הכנסות לא מדווחות מהעסק. בנוסף הנתבעת לא פנתה למל"ל לקביעת דרגת
23 נכות נפשית חרף טענותיה לנוק נפשי חמור המונע מבעדה להמשיך ולעבוד.
24
25 108. לפיכך, נדחית הטענה כי העסק של הנתבעת כקוסמיטיקאית קרס כתוצאה מהמצב הנפשי
26 הקשה שנגרם לה ע"י התובע.
27
28 109. מהאמור לעיל, אני מורה על דחיית התביעה שכנגד של הנתבעת על כל טענותיה ועילותיה.
29
30
31 אחרית דבר
32

בית משפט לענייני משפחה בנצרת

תלה"מ 18-02-60974 מ' ואח' נ' מ' ואח' ותלה"מ 18-10-31919

- 1 110. התביעה לפיצוי בגין הוצאת לשון הרע מתקבלת. אני מוצאת לנכון לחייב את הנתבעת
2 לפצות את התובע בסך של 48,000 ₪ בגין פרסומי לשון הרע כנגדו אשר יישא הפרשי ריבית
3 והצמדה כחוק ממועד הגשת התביעה ועד התשלום בפועל.
4
5 111. התביעה שכנגד כספית, נזיקית ולשון הרע נדחית.
6
7 112.. בנוסף הנני מחייבת הנתבעת בהוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בשיעור של 12,000 ₪ בצירוף
8 מע"מ אשר יישא הפרשי ריבית והצמדה כחוק ממועד הגשת התביעה ועד התשלום בפועל.
9
10 113. המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיקים.
11
12 ניתן היום, כ"ד ניסן תשפ"א, 06 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.
13

רונית גורביץ, שופטת

- 14
15
16
17